

PÅ SPORET AF
SKULPTURERNE
I LYNGBY-TAARBÆK KOMMUNE

LYNGBY · TAARBÆK
KOMMUNE

Et roligt holdepunkt i en travl hverdag

Det er en stor fornøjelse af gå på skulpturjagt i Lyngby-Taarbæk Kommune. Man opdager nye stier og steder, og får brugt benene, mens tankerne vandrer. Og der er et væld af skulpturoplevelser - nogle af dem endda midt i det grønne. Lige fra skulpturer med et klassisk, kropsligt udtryk til sprudlende værker med et klart humoristisk glimt i øjet.

Går man helt tæt på, vil man ofte fornemme et vibrerende nærvær og få et glimtvis indblik i kunstnerens tanker - som en følelse af at kigge kunstneren over skulderen. F.eks. i mødet med Anker Hoffmanns skulptur, "Ung kvinde, der fodrer fugle", hvor stemningen sidder i kroppen længe efter. Skulpturen er ikke blot et billede på en ung kvinde, der rækker hånden frem i en smuk, imødekommende bevægelse for at fodre fugle. Den purunge kvinde - med den livfulde krop og det smukke svaj i hoften - efterlader et roligt og afventende indtryk samtidig med, at hun giver indtryk af at være på vej ind i voksenlivet. Man kan ikke undgå at være taknemmelig for mødet med hende.

Der er meget at undres over og betages af. Mange af værkerne handler om at være menneske og om at få øje på menneskets dialog med naturen. Skulpturerne inddrager omgivelserne og landskabet som en meddelelse i sig selv og understreger dermed et poetisk rum - en åndelig dimension.

Flere af skulpturerne byder på en intens oplevelse og har en stærk, sanselig udstråling, mens andre har en ro over sig. Fælles for dem alle - nye som ældre - er, at de har et nærvær og står klar til at blive mødt. Som et tempel for refleksion tilbyder de et holdepunkt. Når man først har nærmet sig dem, er der åbnet for et øjeblikks eftertanke - som en rolig kontrast til den travle hverdag, der udspiller sig omkring os.

Eva Pohl, kunsthistoriker

Oplev kunsten under åben himmel

Lyngby-Taarbæk Kommune har meget kunst at byde på - også under åben himmel, hvor mere end 50 skulpturer står på offentlige arealer i byrummet. Skulpturerne er vidt forskellige og med et stort spænd over tid - lige fra midten af 1800-tallet og frem til 2016. Alle bidrager de til at skabe sammenhæng i kommunen og inviterer til refleksion i hverdagen. De er med til at tegne et billede af en fælles kulturarv, vi som borgere og mennesker kan spejle os i og være stolte af.

Med denne folder får du mulighed for at opleve kunstværker bredt i kommunen. Jeg håber, at den vil inspirere til gåture og en masse kunstoplevelser i det fri. Samtidig giver folderen mulighed for at kaste et nyt blik på de vante omgivelser og skulpturer, som vi ofte ubemærket passerer i vores hverdag.

Det kan give stof til eftertanke over vores færden i byrummet og indbyde til et tiltrængt pusterum. Lidt ligesom Jørgen Haugen Sørensens skulptur "Et hvil", der med sin placering midt i fodgængerpassagen på Klampenborgvej er et overraskende og uventet indslag, der på sin egen stille facon opfordrer forbipasserende til at stoppe op et øjeblik.

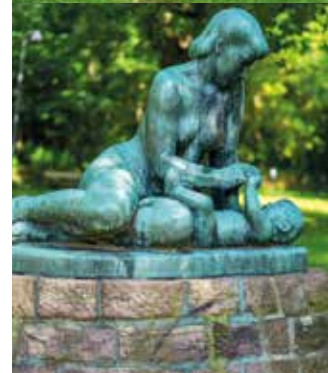
God fornøjelse med skulpturvandringerne rundt i kommunen.

Jeppé Bjørn, Kultur- og Bibliotekschef

Indhold

LYNGBY	6
Den offentlige mening	8
Forår	9
Uden titel	10
Uden titel	11
Et hvil	12
To der bærer en kælen	13
Tingstedet	14
Runic-stone	15
En neapolitansk fisker	16
Morgengry, vågnende mand	17
Søjle med glasstak	18
Gamle bøger	19
Liggende bjørneunge	20
Uden titel	21
Mor og barn	22
Uden titel	23
Assiveeraq	24
Fontænehestene	26
Ung kvinde, der fodrer fugle	27
SOPHIENHOLM	28
Borgmester Fenneberg	29
Balance	30
Kyklopen Polyphemos	31
Konen med æggene	32
Livstræet	33
Pavillon	34
Bænk	35
Donna Grey	36

Påfuglerutsjebane	37
Dumhedens forskansning	38
Skulpturlegeplads	39
Skulpturskoven	40
Eremitagen og Bjergbestigersken	41
LUNDTOFTE OG DTU	42
Siddende pige	44
Liggende rådyr-buk	45
Skulpturgruppe "Ved Fortunen"	46
Julius Thomsen	47
Tre sten	48
Uden titel, menneskefigur	49
VIRUM OG SORGENFRI	50
Uden titel, bronzeskulptur	52
Organisk maskine	53
Tankefuld kvinde	54
Pige, der sjipper	55
Fontæneskulptur med fuglemotiv	56
Stående pige	57
"Pige" og "Dreng"	58
Moder med barn	60
Hirschsprungs hjort	61
Rå med diende kalv	62
Rådyr, der klør sig	63
TIDSLINJE FOR SKULPTURERNE	64
LITTERATURLISTE	66

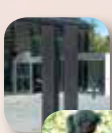
LYNGBY BYMIDTE

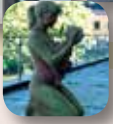
I dag er Kongens Lyngby først og fremmest kendt som en **livlig handelsby**, der dagligt tiltrækker **tusindvis** af besøgende. Byen rummer samtidig en spændende historie, hvor byens udvikling fra **industriby** til **købstad** fortsat kan opleves i mange af de historiske miljøer.

Rundt om i Lyngby er der placeret skulpturer fra forskellige tidsperioder. Helt fra Otto Evens "En neapolitansk fisker" ved Rustenborgvej fra 1859 til nyere kunstneriske værker som Steen Christensens "Gamle bøger" foran Stadsbiblioteket fra 2007.

Gå i sporene af skulpturerne og oplev kunstværkerne folde sig ud i byens unikke historiske og moderne bymiljøer.

Rustenborgvej

Jernbanevej

Torfebæksvej

Lyngby Hovedgade

Klampenborgvej

Lyngby Torv

Lyngby Hovedgade

Jernbanepladsen

Likørstræde

Lehwaldsvej

Fortunbyen og Baunehøj

Carlshøjvej

Bauneparken

Lyngbygårdsvej

Klampenborgvej

Den offentlige mening foran Rådhuset

"DEN OFFENTLIGE MENING", granit, 1997
Sted: Rådhuset forplads, Lyngby Torv
Kunstner: Jørgen Haugen Sørensen (1934)

Skulpturen

Siden renoveringen af rådhuset i 2012 har "Den offentlige mening" stået her. Den kraftfulde og koncentrerede skulptur har et kig til et indre rum, hvor en granitblok næsten fylder rummet ud. Omgivet af torvets åbne plads, får den et fortættet og hemmelighedsfuldt udtryk. De ydre granitsider med en riflet struktur tillader indblik til den indre, kraftige blok, der nærmest virker som en stor muskel. Iagttagelse af skulpturen oppefra, ser man, at den består af fire store granitflader med lidt luft imellem den ydre

og indre form. Dette antyder forskellen mellem det, der umiddelbart ses og en indre kraft. "Den offentlige mening" er ikke dynamisk udadgående som Jørgen Haugen Sørensen's mest kendte skulptur "Huset der regner" på Sankt Hans Torv. I stedet fremstår skulpturen som en arkitektonisk form med et indre liv.

Kunstneren • Jørgen Haugen Sørensen er selvleret billedhugger. I 1950'erne arbejdede han med dyre- og menneskeskildringer, herunder slagtescener fra Kødbyen i København. Han begyndte at arbejde med bronzeskulpturer i 1960'erne, og i 1973 også med sten. Jørgen Haugen Sørensen har udført adskillige store udsmykningsopgaver i ind- og udland med Assistens Kirkegård i 1984 blandt de mest markante samt Det Danske Institut i Rom og Lunds Universitet. I 2007 var Jørgen Haugen Sørensen årets kunstner på Statens Museum for Kunst. Udstillingen viste hundredvis af kunstnerens lerskulpturer med temaerne vold, ytringsfrihed, overmagt, liv og død som omdrejningspunkt.

Et symbol på livskraft og mod

"FORÅR", 1934

Sted: Ulrikkenborg Plads

Kunstner: Just Nielsen Sondrup (1853-1947)

Skulpturen

I det farverige blomsterbed på Ulrikkenborg Plads står bronzestatuetten "Forår". Når blomsterne springer ud, fremhæves skulpturens symbolske betydning af forår. Værket forestiller en stående dreng, der holder om en siddende pige og kan karakteriseres som et symbolsk bud på at skildre menneskets anden livsalder, ungdommen.

Forår er symbol på livskraft og mod. Det kendetegner ungdommen og begyndelsen på alting. Samtidig peger skildringen af ungdommen frem mod livets næste fase, voksenlivet, hvor pigen en dag vil blive en kvinde og drengen en mand. Hans arm slutter beskyttende om den unge pige. Er hun mon hans fremtidige livsledsagerske? Drengen symboliserer den udadvendte mand, der skuer ud mod fremtiden, hjemmets forsørger, mens pigen symboliserer den indadvendte kvinde, som en dag vil blive hjemmets omdrejningspunkt.

Sondrups søn har stået model til drengen og naboens datter til pigen.

Kunstneren • Billedhuggeren Just Nielsen Sondrup boede en stor del af sit liv i Lyngby-Taarbæk Kommune - først i en villa på Chr. Wintersvej nr. 26 og senere i en billigere lejlighed på Lyngby Hovedgade. Sondrup blev uddannet billedhugger ved Kunstakademiet og var i sin kunst præget af et naturalistisk formsprog, hvor skulpturerne efterligner virkeligheden. Han kredsede om de nære ting og skildringer af hverdagslivet. Men mange af hans skulpturer indebar også et element af symbolik med billedlige fremstillinger af abstrakte begreber, f.eks. visdom.

Interaktion med forbipasserende

Uden titel, ca. 1980-1987

Sted: Likørstræde

Kunstner: Anders Tinsbo (1938-1994)

Skulpturen

På den lille plads i den gamle gågade, Likørstræde, står en skulptur af Anders Tinsbo. Skulpturen har en dynamisk, kurvet og organisk form og hviler med to afrundede balancepunkter på en sokkel. I Tinsbos skulptur handler det om formen som rum men også om, hvordan skulpturen går i dialog med tilskueren. Dette understreges med skulpturens placering på den lille plads, hvor man bliver opfordret til at gå rundt om skulpturen - frem for blot at passere den. I takt med, at man bevæger sig omkring den, ændres

formen i vekselvirkning med synet. Samtidig med, at skulpturen opfordrer til interaktion, lægges der også en vis afstand til tilskueren. Afstanden markeres konkret med sokkelen, der signalerer autoritet og hæver skulpturen ud af hverdagens rum til en anden sfære. Skulpturen er købt af Lyngby-Taarbæk Kommune i 1988 og opsat i 1989.

Kunstneren • Billedhuggeren Anders Tinsbo er uddannet på Kunstakademiets Billedhuggerskole i 1965. Mere end 20 år efter hans død kan mange af hans værker fortsat opleves på offentlige pladser rundt om i Danmark - bl.a. hovedværket "Vandkunsten" som står ved Rundetårn i København. Tinsbos skulpturer er kendetegnet ved svungne og organiske former, og han var kendt for at arbejde med luftigheden i skulpturerne og med formernes balanceforhold. De fleste af Tinsbos skulpturer er "åbne værker", som både er afhængige af kunstnerens udførelse og betragterens måde at opfatte og afkode værket på.

Fuglens færden

Uden titel, ca. 1985-1990

Sted: Lyngby Hovedgade 44

Kunstner: Anders Friis (1959)

Skulpturen

I en rolig baggård - en lille afstikker fra Lyngby Hovedgades travle indkøbsstrøg, står Friis' abstrakte fugleskulptur. Fuglen er hævet fra jorden på en sokkel, hvilket signalerer en distance til betragteren. Samtidig har sokkelen en praktisk funktion, da den bringer fuglen i øjenhøjde med betragteren. Man får oplevelsen af, at fuglen flyver, lige er landet eller er ved at sætte af. Skulpturen er udført i diabas, som er et hårdt og dramatisk materiale. Om dette materialevalg siger Anders Friis:

” Stenens finkornede og hårde struktur gør, at jeg kan opnå det grove, men præcise udtryk, som jeg ønsker.

Som en del af skulpturen står en rå forarbejdet sten ved siden af. Med en poleret overflade på den ene side og en rå flade på den anden opnås en effekt, som skaber associationer til en brusende bølgekam.

Kunstneren • Den autodidakte, vestjyske billedhugger Anders Friis arbejder næsten udelukkende med sort diabas (granit), som er et af de hårdeste materialer i verden. Bjergarten blev dannet i vulkaner for 1-1,5 milliarder år siden, og brydes kun tre steder; Sydafrika, Indien og Nordskåne i Sverige. Friis arbejder med den svenske diabas. Hans hovedmotiv er fuglen i abstraktionens form. Anders Friis har udstillet flere gange på bl.a. Charlottenborg Forårsudstilling, Sophienholm og i Sverige. Hans skulpturer står på en lang række pladser og i byrum, fortrinsvist i Nordjylland.

Stof til eftertanke

"ET HVIL" , 1995

Sted: Klampenborgvej

Kunstner: Jørgen Haugen Sørensen (1934)

Skulpturen

På Klampenborgvej står Jørgen Haugen Sørensens skulptur med det kontrastfulde navn "Et hvil". Skulpturen er udført i rød granit. Den består af en vandret og aflang stenbjælke, som bæres af to mindre stenblokke. Den vandrette position kendetegner det hvilende legeme. Skulpturen er placeret i gadeniveau på en firkantet flade af brosten, hvilket er udtryk for et ønske om afmonumentalisering, og om at sætte skulpturen i øjenhøjde med omgivelserne.

Kendetegnet ved Jørgen Haugen Sørensens skulpturer er ofte et ønske om dialog mellem skulptur og tilskuer. Med sin placering i fodgængerpassagen kommer "Et hvil" i høj grad til at fungere som aktør i

byrummet, da forbipasserende må bevæge sig uden om skulpturen. På den måde, kan skulpturen give stof til eftertanke over vores færden i byrummet.

Skænket til Lyngby-Taarbæk Kommune af Ny Carlsbergfondet.

Kunstneren • Jørgen Haugen Sørensen er en autodidakt, alsidig dansk billedhugger, hvis portfolio tæller et utal af skulpturer, installationer og udsmykninger i Danmark og udlandet. Han har lavet udstillinger, redefineret byrum, pladser og parker og udsmykket offentlige bygninger, herunder Københavns Byret i 2013 - en opgave som Thorvaldsen oprindeligt fik for ca. 200 år siden. I 1960'erne arbejdede han primært med installationer i bronze og ler. I 1971 fik han en stor opgave for Danmarks Journalisthøjskole; et skulpturlandskab i bronze og marmor. Herefter begyndte han at arbejde i sten, og som en del af sine kunststudier bosatte han sig i udlandet, hvorfra han udførte en række skulpturer f.eks. "Den grønne pæl" (1977) i Birkerød og store, monokrome granitskulpturer fra et portugisisk stenbrud, f.eks. skulpturen "Huset der regner" (1992-93) på Sankt Hans Torv i København. Mange af Jørgen Haugen Sørensens værker er abstrakte - f.eks. overlevende organismer, der forandres selv efter billedhugningsprocessen er slut.

"TO DER BÆRER EN KÆLEN " , 1986

Sted: Klampenborgvej

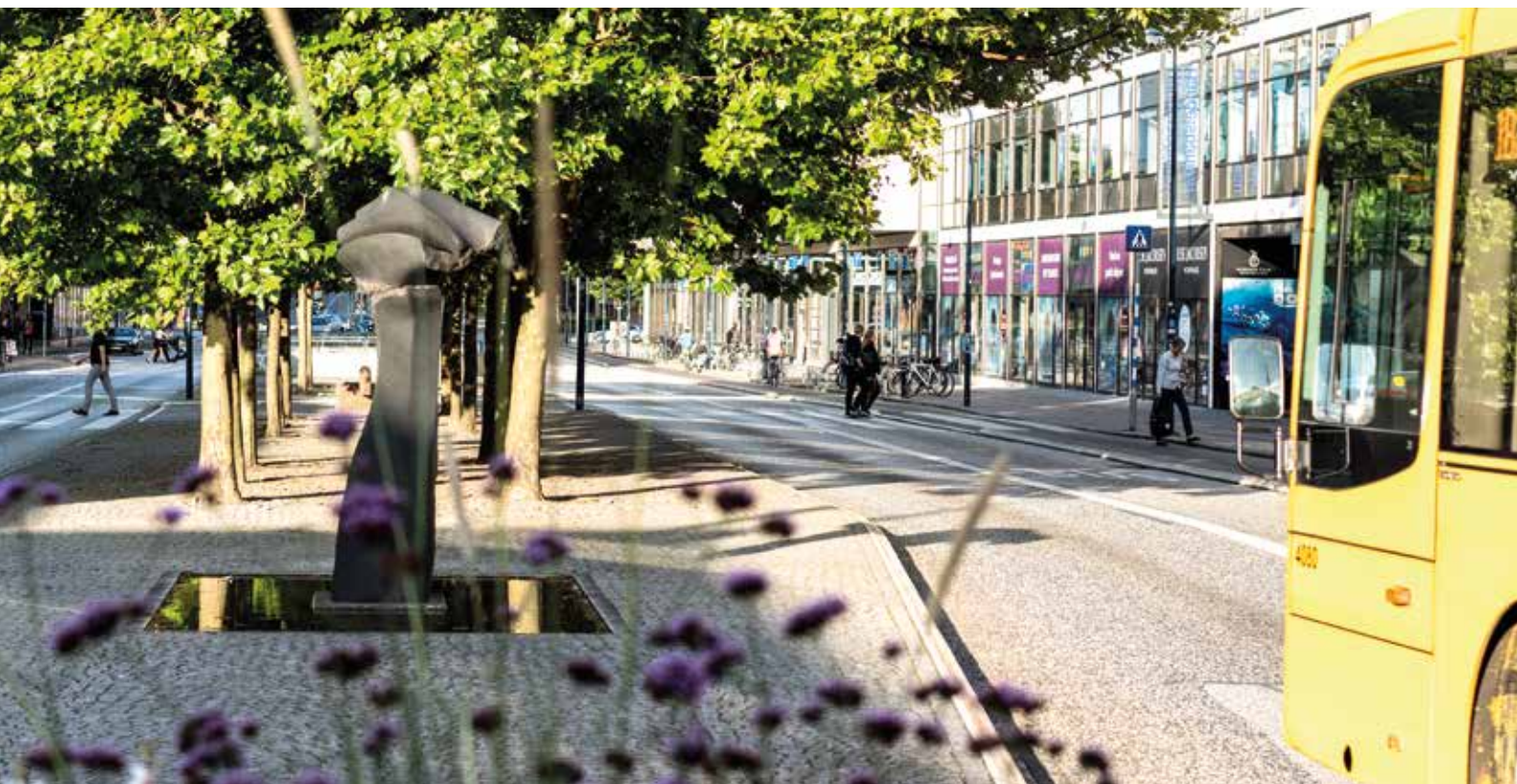
Kunstner: Jørgen Haugen Sørensen (1934)

Skulpturen

I begyndelsen af Klampenborgvej - midt i byens indkøbsmekka - står også Jørgen Haugen Sørensens skulptur "To der bærer en kælen". Skulpturen i svensk diabas består af tre dele, som er placeret ovenpå hinanden. Den øverste del forestiller en afskåren tungeform, som optræder i flere af Jørgen Haugen Sørensens værker. Skulpturen handler om

at vise overgangen fra en form til den næste. Den fortæller også om, hvordan noget bliver konstrueret og opbygget. Den nederste og aflange form bærer den lille form i midten, som igen bærer den øverste del, *den kælen*, der er så kælen, at den flyder helt ud allerøverst. Tilsammen danner delene en helhed, som skyder op i gaderummet, som en pause for øjet. Skulpturen er opført i menneskelig målestok og bliver på den måde en naturlig del af betragteren og forbipasserendes rum. Det samme gælder for Jørgen Haugen Sørensens anden skulptur lidt længere ude af Klampenborgvej, "Et hvil".

Skænket til Lyngby-Taarbæk Kommune af Kraks Fond.

Lokalt kunstværk lavet i fællesskab

"TINGSTEDET", 2013

Sted: Stades Krog, Lyngby Hovedgade

Kunstner: Kunstnersammenslutningen
Åbne Døre i Lyngby-Taarbæk Kommune

Skulpturen

Krone-taburetterne på den lille plads overfor Stadsbiblioteket tiltrækker sig umiddelbar opmærksomhed og appellerer med sit farverige indslag til børn især. De fantasifuldt bemalede taburetter opstillet i en kreds er indbyrdes varierede. Flere har humoristiske dekorationer, blandt andet med association til en isvaffel. Tingstedet bringer tanken hen på samtale,

øjeblikkelig og indflydelse på egen situation. 18 lokale kunstnere har bidraget til værket. Blandt de repræsenterede kunstnere er malerne Gunnar Bay, Karen Serena, Per Danø og Gorm Eriksen.

Kunstneren • Kunstnersammenslutningen Åbne Døre i Lyngby-Taarbæk Kommune står bag det legende værk. Sammenslutningen blev stiftet i 2011 af kunstnere og kunsthåndværkere, der en gang årligt inviterer publikum indenfor i deres værksteder og atelierer. Hermed har kunstinteresserede mulighed for at få historien bag det enkelte værk. Kunstsammenslutningen består af Charlotte Farup Ohrt, Jytte Høgh, Birthe Mathisen, Mia Overgaard, Tobias Malmgren, Anne Grethe Pind, Per Danø, Steffen Lutge, Gunnar Bay, Hanne Isabella, Eliana Ramirez, Gorm Eriksen, Charlotte Basse, Cecilie Westh, Stine Ring-Hansen, Karen Serena, Anita Hammergarth og Britta Kjørulff.

Må gerne **berøres**

"RUSIC-STONE", ca. 1970-1975

Sted: Hjørnet af Rustenborgvej
og Lyngby Hovedgade

Kunstner: Bjørn Rødding (1919-2010)

Skulpturen

"Skulpturerne må gerne berøres". Sådan var Bjørn Røddings motto. Sansning og bevægelse var nemlig væsentlige aspekter ved Bjørn Røddings skulpturer, og det var derfor vigtigt for ham, at hans skulpturer blev opstillet, så man kunne gå helt rundt om dem. Det kan man med "Runic-stone" på den lille plæne på hjørnet af Rustenborgvej. Med sine organiske former giver skulpturen associationer til plante- og dyreriget.

Stenen er valgt med omhu fra grusgraven, og dens oprindelige form har været en del af inspirationen. Endvidere har rejser til Italien og nærfotografier af floraens mikrokosmos været inspirationskilder til de abstrakte floraskildringer i skulpturen.

Kunstneren • *Selvom den autodidakte billedhugger og maler, Bjørn Rødding, først senere i livet blev aktiv som kunstner, nåede han at sætte sit aftryk mange steder i Danmark. Bjørn Røddings formsprog er meget alsidigt - lige fra organiske, stramme, geometriske til abstrakte former - og altid med associationer til bestemte ting; bjerge, flora, havdyr mm. Gennem sit kunstneriske virke har Bjørn Rødding udført skulpturer i bl.a. træ, granit, bronze og stål. Endvidere tæller utallige gavludsmykninger, udsmykninger af store skorstene og rundkørsler - den mest markante i Holte, som er udsmykket med en stor, trekantet granitobelisk.*

Stilfærdige følelser på Rustenborgvej

"EN NEAPOLITANSK FISKER",
bronze, 1859

Sted: Rustenborgvej

Kunstner: Otto Evens (1826-1895)

Skulpturen

En fisker sidder med sin søn og lærer ham at spille på fløjte. Faderen har nøgen overkrop og er iført opsmøgede benklæder. Han bærer en frygisk hue - en blød hue med fremadbøjet top, som blev brugt af neapolitanske fiskere i 1800-tallet. Drengen lærer sig med stor koncentration ind mod faderen, der med et mildt smil viser drengen, hvor han skal sætte fingrene. Koncentrationen om at spille, er omdrejningspunktet. Det viser sig både i faderen, der beskyttende slutter sig om drengen, og i drengens blik. Det er ikke de store følelser, der præger udtrykket, og fremtoningen er karakteriseret ved en ro og tilbagetrukkethed. Det er en stille fremvisning af en dagligdagssituation, der kan tolkes som faderens indføring af drengen i kunstens verden. Skulpturen er udført i bronze og opstillet på en sokkel af kalksten. Den blev skænket til Lyngby-Taarbæk Kommune i 1920 af fabrikant Carl Frederiksen. En tilsvarende skulptur er opstillet på hjørnet af Store og Lille Strandstræde i København.

Kunstneren • Otto Evens kom ind på Kunstakademiet i 1839, og blev elev hos H.V. Bissen, der var elev af Bertel Thorvaldsen. Her fik han den lille og store sølvmedalje. I 1851 vandt han den lille guldmedalje for "Thetis bøn-falder Vulkan om Vaaben til Achilles". Evens' arbejde er en videreførelse af den thorvaldsenske klassicisme med en gradvis overgang til naturalismen. I slutningen af Guldalderen ca. 1850 opstod der en interesse for den folkelige skildring, med motiver i dagligdagen og nærmiljøet - som her fiskeren med sin søn. Skulpturerne afspejlede en brydningstid, hvor kunstnerne søgte et nyt og tidssvarende udtryk. Otto Evens vandt ikke megen anerkendelse i sin samtid, men opnåede i 1871 at blive medlem af Akademiet. Han førte et stille og tilbagetrukket liv og døde, efter vennen Th. Steins skildring, fattig og forglemt.

Et øjebliksbillede af følsomhed

"MORGENGRY, VÅGNENDE MAND",
bronze, 1939

Sted: Lyngby Folkepark

Kunstner: Helen Schou (1905-2006)

Skulpturen

På den skrånende plæne ned mod søen i Lyngby Folkepark står skulpturen "Morgengry, vågnende mand". Den slanke, atletiske krop er i et øjebliksbillede skildret i en følsom bevægelse, hvor den vågnende, unge mand har armen hvilende på hovedet, mens han skubber sig op med den anden.

Fokus er på det unge menneske, der tager hul på dagen og på samme tid er på vej til voksenlivet. Overgangen er indkredset med et klassisk, universelt udtryk med sammenhæng mellem krop og sind, og særligt føddernes placering viser en bevægelse og

lethed. Set fra siden opstår der også en fin, skærmende vinkel, hvor underansigtet kommer til syne under armen. Et lignende fokus på noget fundamentalt i livet kan findes i Helen Schous skulptur "Moder med barn" fra 1942 placeret på Bellevue Strandpark. Hendes menneskeskildringer udmærker sig ved en fin indlevelse og balance, og i et interview på sin 100-års fødselsdag i 2005 udtalte hun: "Jeg har da sat mit fingeraftryk i Danmark".

Kunstneren • Helen Schou blev bl.a. undervist af maler og billedhugger Agnes Lunn og var elev hos billedhuggeren Anne Marie Carl Nielsen, samt Einar Utzon Frank på Kunstakademiets Billedhuggerskole. Hun studerede i Paris og udstillede på Salonen i Paris. Helen Schou havde indgående kendskab til heste, var præmieret sportsrytter og deltog i dissektion af heste på Landbohøjskolen. Hun har som eneste danske kvinde skabt to store monumenter med heste som motiv, nemlig "Rytterstatuen af Chr. X" (1955) i Aarhus og "Den jyske hingst" (1968) i Randers. I 1995 viste Den Frie Udstilling en retrospektiv udstilling af hendes værker, og hun blev også tildelt Agnes Lunn og C. L. Davids Hæderspriser.

Lyset i spil på Stadsbiblioteket

"SØJLE MED GLASSTAK", 1994

Sted: Forpladsen ved Stadsbiblioteket i Lyngby

Kunstner: Anita Jørgensen (1942)

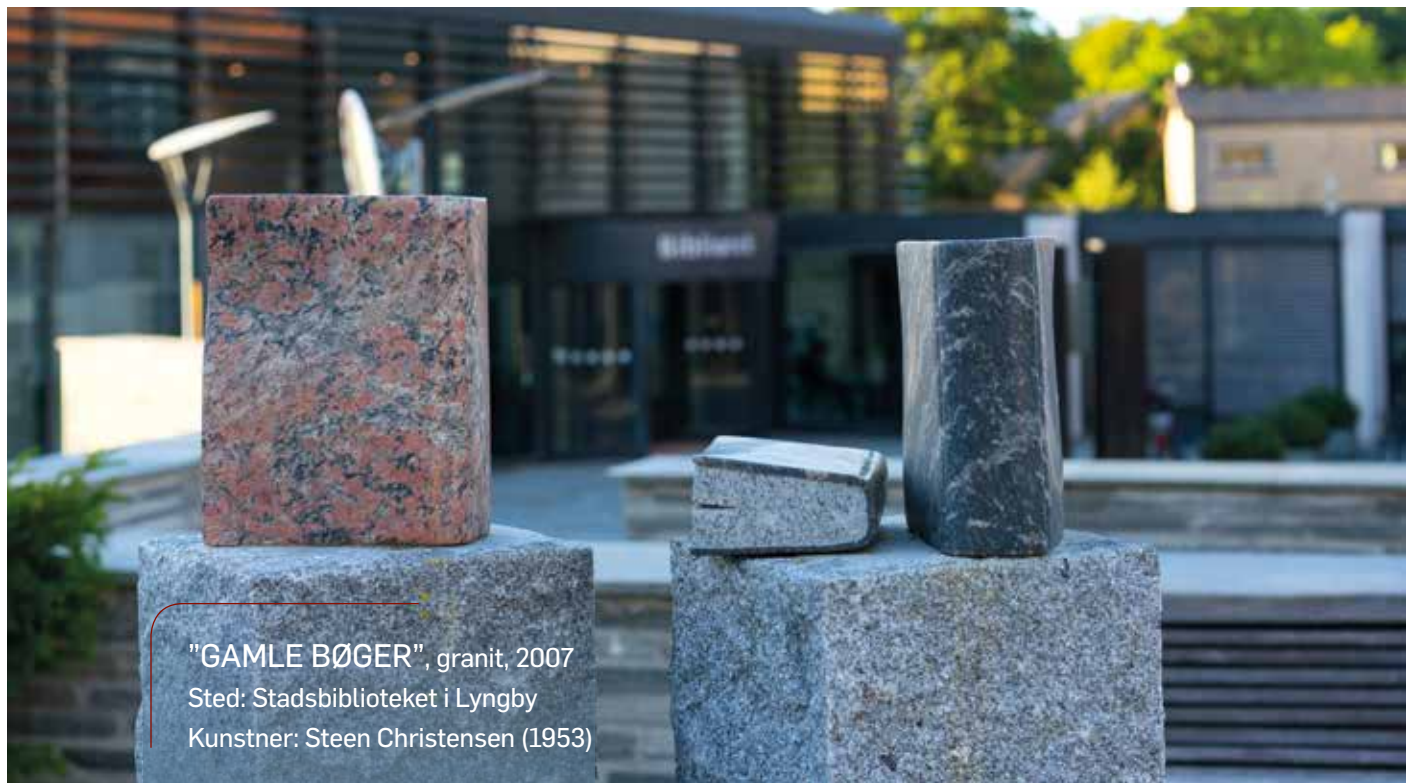
Skulpturen

Anita Jørgensens værker har ofte et enkelt, skulpturelt udtryk og et fokus på lysets spil. I "Søjle med glasstak" reflekteres lyset i glasset. Når solen skinner, får glasset en grøn farve, hvilket giver liv til den omgivende plads. Skulpturen er udført i sort, patineret metal og hærdet glas. Netop glas er et af Anita Jørgensens foretrukne materialer, gerne sammen med stål eller læder. Når der arbejdes med kontraster i materialerne, opstår der et spil mellem lethed og tyngde.

Brugen af kendte materialer i nye, overraskende sammenhænge medvirker til, at beskueren bliver opmærksom på et ekstra lag af betydning. Det kræver, at man stopper op et øjeblik og er modtagelig for skulpturens udtryk. I "Søjle med glasstak" fornemmer man en poetisk atmosfære og et overordnet u håndgribeligt nærvær. Meget passende her ved indgangen til byens Stadsbibliotek, hvor stemninger og erkendelser vækkes i litteraturens verden. Trods det moderne udtryk aner man - ligesom i flere af Anita Jørgensens værker - noget tidløst og universelt over skulpturen.

Kunstneren • Anita Jørgensen har skabt monumental udsmykning til Nykredits Domicil ved Christians Brygge i København (2002). Hun er repræsenteret på Statens Museum for Kunst og på ARoS Aarhus Kunstmuseum. Hun har modtaget Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens legat.

Eftertanke i en tid præget af **digitale** medier

"GAMLE BØGER", granit, 2007
Sted: Stadsbiblioteket i Lyngby
Kunstner: Steen Christensen (1953)

Skulpturen

Steen Christensens granitskulptur "Gamle bøger" får én til at tænke på indledningen i Adam Oehlenschlägers digt "Guldhornene": "De higer og søger / i gamle bøger, i oplukte høje / med spejdende øje". Motivet for "Gamle Bøger" kunne heller ikke være mere relevant her ved bøgernes verden på Stadsbiblioteket. De slidte, skulpturelle bøger er anbragt på to sokler af grå, portugisisk granit og er nærmest eviggjorte. Bøgerne er glatpudset på forsiderne og fremstår ru på snittet i den marmorerede granit.

|| Med skulpturen "Gamle bøger" har erkendelsen og eftertanken i en tid præget af digitale medier fået sit eget monument.

Steen Christensen har ofte arbejdet med temaer som visdom og bøger. Hans kunst er et udtryk for en fascination af fysiske bøger som symbol på viden, der overføres gennem generationer.

Kunstneren • Steen Christensen er oprindeligt uddannet klejnsmed og arbejdede som underviser for børn og unge i tyve år. Senere blev han selvlært billedhugger på fuld tid og er ejer af SteenGalleriet. Hans arbejde er hovedsageligt i granit og figurativt, men han arbejder også med bronze. Blandt hans vigtigste udsmykninger er Novo Nordisk A/S Favrholm Campus og Gladsaxe Gymnasium. Steen Christensen er medlem af Dansk Billedhuggerforening.

Legesyg og humoristisk

"LIGGENDE BJØRNEUNGE", 1977

Sted: Indgangen, Stadsbiblioteket i Lyngby

Kunstner: Lise Ring (1936)

Skulpturen

Den lille bjørneunge blev oprindeligt anskaffet af Ulrikkenborgskolen, hvis særkende var en stor interesse for kunst. Ved skolens nedlæggelse i 1991 flyttede bjørneungen med lærere og elever til Engelseborgskolen. Og mange skoleelever har igennem årene haft stor glæde af at møde dens charmerende og beroligende attitude når de ankom til skolen. Den livsbekræftende, naturalistiske skulptur - hvor bjørneungens lemmer samler sig omkring den runde mave - virker tiltrækkende og appellerende på alle aldersgrupper. Skulpturen har et fortættet udtryk ligesom flere andre af Lise Rings dyreskulpturer.

De rummer ofte et element af humor som gør,

at man ikke kan lade være med at trække på smilebåndet. Blandt hendes humoristiske dyreskulpturer er "Orangutanger" (1994) i fiberbeton, Lejrbo, Brøndby Strand.

"Liggende bjørneunge" er i 2017 blevet opstillet ved Stadsbiblioteket i Lyngby.

Kunstneren • Lise Ring var oprindelig model på Kunstakademiet for at tjene penge til tegneundervisning. Senere blev hun optaget på Kunstakademiets Billedhuggerskole hos Mogens Bøggild. Lise Ring har oftest med et naturalistisk formsprog arbejdet i forskellige materialer som sten, beton, træ og sølv i store og små formater. I en periode var hun bosat i Italien, hvor hun uddannede sig og oparbejdede evnen til at anvende de klassiske billedhuggerteknikker og materialer. Hun udstillede flere gange på Charlottenborg Forårsudstilling og separat på Charlottenborg og Den Frie Udstilling. Hun har haft flere tillidsposter, bl.a. som formand for Dansk Billedhuggersamfund og har modtaget flere priser og stipendier, herunder Anne Marie Telmányi Født Carl Nielsens Hæderslegat.

En åben og **skulpturel** indbydelse til **klatrelege**

Uden titel, skulpturgruppe
i fire dele, 1973

Sted: Stadsbiblioteket i Lyngby

Kunstner: Willy Ørskov (1920-1990)

Skulpturen

På den sydvendte terrasse ved Stadsbiblioteket står en skulpturgruppe af Willy Ørskov, hvor de enkelte dele indgår i et indbyrdes spil af liv, energi og farver. Skulpturgruppen er malet, rustfrit stål i fire dele: Henholdsvis et lineært kravlestativ med skiftende farver og skæve vinkler, der bevæger sig mod de tre øvrige skulpturer. En lav skulptur formet som et plateau eller en ø i gult med organiske blå fordybninger. En skulptur i rødt med multifarvede, plantelignende elementer, der minder om modellervoks. Endelig står den sidste skulptur - en tre meter høj, hvid, kalligrafisk gennembrudt væg - og fuldender gruppen. Den farverige skulpturgruppe er med vilje ikke monumental i sit udtryk. Den er spredt ud på pladsen og indbyder med sin sammenhæng og stærke farver børn

og barnlige sjæle til klatrelege. Willy Ørskov var foregangsmand i forhold til at skabe et åbent, skulpturelt sprog, og han fik stor betydning for dansk kunst - bl.a. med hans opfattelse af, at sokler ikke er nødvendige. Skulpturgruppen minder om Willy Ørskovs hvide skulptur "Væg med udløbere" (1968) på Statens Museum for Kunst.

Kunstneren • Willy Ørskov blev uddannet på Valands Konstskole i Göteborg og boede i Frankrig og Italien i en årrække. Han bestræbte sig på at skabe skulpturer med et forenklet formsprog, uden henvisninger til den omgivende verden. Blandt hans kendte værker er "Væg med udløbere" (1968) og "Sommerskulptur" (1965) lavet af plastrør og oppustelige elementer, KUNSTEN i Aalborg. I en periode arbejdede Willy Ørskov intensivt med pneumatisk, oppustelige skulpturer, som kunne danne arkitektoniske former, og han var også den første, der udførte omfattende monumental-udsmykninger. Willy Ørskov modtog både Eckersberg Medaillen og Thorvaldsen Medaillen.

Et ømt og sjælfuldt øjeblik

"MOR OG BARN", 1948

Sted: Stadsbiblioteket i Lyngby,
nordvendt terrasse ud mod Mølle dammen

Kunstner: Johannes Hansen (1903-1995)

Skulpturen

Knælende og omsorgsfuldt løfter den unge mor sit spædbarn op, alt imens hun kærligt betragter det. Mor og barn er afbilledet i et intenst og sjælfuldt øjeblik, hvilket skulpturens velbalancerede former og linjer er med til at understrege. Johannes Hansen stiller - som i mange af hans øvrige værker - skarpt på den nøgne menneskekrop. Han er optaget af den naturalistiske skildring. Man fornemmer, at Johannes Hansen er inspireret af klassicismen, som var toneangivende for det skulpturelle udtryk i mellemkrigsårene. Det kommer bl.a. til udtryk ved den iboende hyldest til den nøgne, velproportionerede nærmest sportstrænede kvindefigur. "Mor og Barn" er således et billede af tidens ideal. Samtidig er det en universel skildring af mor/barn forholdet, kærligheden og ømheden, der i al stilfærdighed udspilles i nuet og samtidig peger på noget evigt. Skulpturen viser ikke en bestemt kvinde og barn, men alle mødre og børn til alle tider. Skænket af Johannes Hansen til Lyngby-Taarbæk Kommune i 1991 i forbindelse med en udstilling af kunstneren på Stadsbiblioteket.

Kunstneren • Billedhugger og kunstner Johannes Hansen havde fra 1926-1960 bopæl og atelier i Lyngby, nærmere bestemt Caroline Amalie Vej. Kunstnerens lokale islæt ses ved at flere af hans skulpturer er opstillet rundt omkring i Lyngby-Taarbæk Kommune. Et af hans mest synlige værker er Hirschsprungs hjort (1961), der i et kraftfuldt spring er på vej til at sætte over Kongevejen. Berøringen er en essentiel del af Johannes Hansens værker. Kunstneren har nærmest kælet menneskekroppens runde former frem, hvilket giver betragteren lyst til at røre ved hans skulpturer.

I "Mor og barn" bidrager den noprede overflade til denne oplevelse. Inspiration fra blandt andre billedhuggeren Bertel Thorvaldsen ses endvidere i Johannes Hansens formsprog.

En **stenkrop** med **boblende** energi

Uden titel. Skulptur i beton, 1975, opstillet 1981

Sted: Lyngby Lokalstation

Kunstner: Lene Elsner (1937)

Skulpturen

Som om den var naturgroet, går skulpturen i ét med landskabet. Lene Elsners betonskulptur blev oprindeligt opstillet ved Lyngby Mølle, men står i dag med den største selvfølge på den grønne plæne ved Lyngby Lokalstation. Der er noget kropsligt over skulpturen - som en stenkrop med boblende energi. Man forestiller sig, at skulpturen har en indre styrke. Bestræbelsen på at indkredse en energi i skulpturen, der arbejder sig indefra og ud, er netop karakteristisk for kunstnerens arbejde.

Skulpturen er i sin helhed støbt i beton af kunstneren selv på Kunstakademiet i 1975. Den indgik samme år i en udstilling på Danmarks Tekniske Universitet sammen med værker af hendes læremester, billedhuggeren Svend Wiig Hansen og hans elever på Kunstakademiet.

Kunstneren • Lene Elsner blev uddannet på Kunstakademiets Billedhuggerskole af Mogens Bøggild og Svend Wiig Hansen. Blandt hendes værker er træskulpturer til Københavns Universitet Amager. I nyere tid har hun arbejdet med skulpturer af organiske former, bygget op som massiv form med små lerklumper, der giver overfladen et levende spil. Lene Elsner har blandt andet udstillet på Kunstnernes Efterårsudstilling, kunstnersammenslutningen Ovalens udstillinger, Den Frie Udstilling og Overgaden i København samt på Sophienholm - flere gange sammen med sin mand, maleren Ole Olesen. Hun har modtaget billedhuggeren Gerhard Hennings Legat samt Anne Marie Carl Nielsens Legat.

Det **ultimate** symbol på den **grønlandske** natur

"AASIVEERAQ", 1996

Sted: På plænen ved Nordre Mølle

Kunstner: Christian "Nuunu" Rosing (1944)

Skulpturen

Som en sæl, der et øjeblik dukker op af bølgerne for at få luft, kigger det sorte sælhoved frem fra den røde granitsten. Den blanke polering giver hovedet en skinnende overflade, der næsten minder om skindet på en levende sæl. På siden af granitstenen er der udhugget et relief af en svømmende sæl set fra oven, og under stenen adskiller et fundament af brosten skulpturen fra græsset. Sælen er placeret, så den kigger ud over dammen og dens rette element; vandet.

Engang var sælfangst det vigtigste erhverv i Grønland og dannede livsgrundlaget for den grønlandske befolkning både som føde- og indtægtskilde. Sælen er derfor det ultimative billede på den grønlandske natur, kultur og selve den grønlandske identitet. Her står den nærmest som et symbol på sælfangerkulturen og dens forbindelse til havet. Samtidig understreger sælen ved Nordre Mølle også det stærke bånd mellem Danmark og Grønland. Skulpturen er udført i forbindelse med det grønlandske kulturstævne i 1996 og blev hugget ud på stedet.

Kunstneren • Christian Rosing er født i Nuuk, Grønland og bor i dag i Danmark. Han er oprindeligt uddannet maskinsnedker og er sidenhen blevet autodidakt kunstner. Han finder primært inspiration i grønlandske motiver. Blandt hans værker tæller "Den store sæl", Det Grønlandske Naturinstitut i Nuuk. Hans formsprog er naturalistisk med tendens til abstraktion. Christian Rosing har udført stenskulpturer samt malet og tegnede portrætter. Han benytter sig af mange forskellige materialer og teknikker og udfører bl.a. værker i traditionelle, grønlandske materialer, såsom fedtsten og tand. Som 1-årig blev Rosing hørehæmmet på begge ører. Han mener selv, at hørenedsættelsen har fungeret som drivkraft og motiverende faktor for hans kunstneriske virke og udtaler: "Hørehandicappet har skærpet min synsans og hukommelse i forhold til de ting, jeg ser og oplever."

To heste snuser **kælent** til hinanden

"FONTÆNEHESTENE", 1969

Sted: Boligselskabet Carlshøj,
Fortunbyen, Kgs. Lyngby

Kunstner: Karl Otto Johansen (1918-2010)

Skulpturen

På det store, grønne fællesareal - mellem de gule murstensblokke fra 50'erne - står Karl Otto Johansens hesteskulptur. To heste står tæt og snuser kælent til hinanden. Skulpturen fanger forbi-passererendes blikke med sit både stærke og følsomme udtryk. "Fontænehestene" er skåret ud af én blok, og der er et fint spil mellem de glatpolerede flader og rundinger og de grovere, udhugne felter. Mest iøjnefaldende er de kraftige buer, cirkeludsnit, i den enkelte hests bøjede og drejede hals og man, bug samt bagparti.

” De kraftfulde former står i kontrast til den lethed og bevægelse, som den ene hests løftede bagben, og den anden hests løftede forben skaber.

Effekten er et levende og legende rytmisk udtryk. Det hele er fast forankret i den brede sokkel, hvor vandet fra hestenes næsebor har kunnet løbe i en rende.

Kunstneren • Karl Otto Johansen lærte modellering hos Henry Luckow-Nielsen og skabte flere skulpturer med heste som motiv. Dyr var hans foretrukne motiv, og granit var det materiale han oftest brugte, når han udformede sine enkle og stramt komponerede, naturalistiske skulpturer. På Statens Museum for Kunst findes hans granitskulptur "Kohoved" (1959), som blev udstillet på Corner i 1962. Karl Otto Johansen var ansat hos Bing & Grøndahl, hvor han skabte flere stentøjsfigurer.

Poetisk og ungdommelig dynamik

"UNG KVINDE, DER FODRER FUGLE",
bronze, 1959

Sted: Baunehøj, Fortunbyen, Kgs. Lyngby
Kunstner: Anker Hoffmann (1904-1985)

Skulpturen

Mellem husblokkene i Baunehøj står bronzeskulpturen "Ung kvinde, der fodrer fugle" og bringer poetisk og ungdommelig dynamik til haven. Med en særlig imødekommenhed og rytme i kroppen, holder hun hånden frem for at fodre fuglene. Hvilende på det ene ben og kun let støttende på den anden fod er hendes udtryk afventende og modtagende. Kroppens kontur er tydelig med svaj i hoften og rank holdning. Med sit karakteristiske blik for den unge kropps spændstighed og fine kurver skaber kunstneren en opløftet stemning af ungdom. Samtidig er der noget rørende over skulpturen, som understreges med de smukke proportioner - særlig udtryksfuldt er forholdet mellem kroppen og det følsomme ansigt.

Anker Hoffmanns foretrukne motiv var netop kvindeskroppen, og hans naturalistiske, frodige og rytmiske kvindeskikkelser kan minde om billedhuggeren Gerhard Hennings sensuelle kvindeskulpturer.

Kunstneren • Anker Hoffmann modtog kun et par års undervisning på Kunstakademiets Billedhuggerskole under Einar Utzon-Frank. Han udstillede adskillige gange på Charlottenborg Forårsudstilling og var medlem af kunstnersammenslutningerne Decembristerne og Den Frie Udstilling. Han skabte flere portrætbuster af blandt andre Edvard Brandes (1938), som står i Folketinget, samt museumsdirektør Karl Madsen og statsminister Erik Eriksen. Hans kunst er repræsenteret på Statens Museum for Kunst med bronzeskulpturen af et kvindehoved, "Ung kvinde" (1950), som var et forarbejde til hans udarbejdelse af monumentet for faldne borgere under besættelsen på Københavns Rådhus. Han skabte desuden granitbrønden ved Frederiksberg Rådhus og "Solskinspigen" i Aarhus Botanisk Have. Anker Hoffmann modtog Eckersberg Medaillen.

SOPHIENHOLM

Lige siden **Sophienholm** åbnede i 1968, er besøgende strømmet til for at opleve udstillinger af **høj kunstnerisk kvalitet** og **teater-** og **koncertoplevelser** i Sophienholms smukke, engelske parkanlæg.

Parken, som skråner ned til Bagsværd Sø, er i sig selv et besøg værd. En gåtur rundt i haven føles næsten som et åbent museum med smukke skulpturer nænsomt placeret - ofte med et billedskønt kig til vandet og den klassiske, hvide bygning i baggrunden. Med et legende element i flere af skulpturerne er der også noget for de mindste.

Et blik for Sophienholms **skønhed**

"BORGMESTER FENNEBERG", 1976

Sted: Sophienholm, terrassen nord for hovedbygningen

Kunstner: Anker Hoffmann (1904-1985)

Skulpturen

Det var på borgmester Paul Fennebergs initiativ, at Sophienholm i 1963 blev købt af Lyngby-Taarbæk Kommune, så offentligheden fik adgang til den historiske tidslomme ved Bagsværd Sø. Anker Hoffmanns bronzebuste af Fenneberg er rank og viljefast i sit udtryk. Bustens centrale placering tæt ved hovedhuset og med udsigt ud over landskabet og søen understreger den tidligere borgmesters betydning for stedet. Karakteristisk for Anker Hoffmanns mandskulpturer var netop deres kraftfulde og kontante udtryk. Kvindefiguren var dog hans foretrukne motiv. Her fornemmer man en følsom indlevelse og fornemmelse for det sensuelle og de bløde former. Et af

Anker Hoffmanns mest kendte værker er granitbrønden med to store kvindefigurer, der sidder med ryg mod ryg, opført i 1960 foran Frederiksberg Rådhus.

Kunstneren • Anker Hoffmann var kun få år på Kunstakademiet og debuterede allerede som 21-årig på Charlottenborg Forårsudstilling. Han var særligt optaget af at skabe kvindefigurer, men har også udført fine portrætbuster, bl.a. af Edvard Brandes. Anker Hoffmann har skabt mindesmærker flere steder i landet, heraf monumenter for faldne under besættelsen. Hans værker er repræsenteret på flere museer, bl.a. Nationalmuseum i Stockholm. Anker Hoffmann var medlem af kunstnersammenslutningerne Decembristerne og Den Frie. Han var medlem af Akademirådet og modtog Eckersberg Medaillen i 1942.

Fragmenter af en helhed

"BALANCE", 2000

Sted: Sophienholm
ved indgangspartiet/parkeringspladsen

Kunstner: Eli Benveniste (1961)

Skulpturen

Højt placeret ved indgangspartiet til Sophienholm og med en stor slået udsigt til Bagsværd Sø fungerer Eli Benvenistes buede marmorskulptur "Balance" som en fin indramning af landskabet. Ligesom mange af Benvenistes andre værker fremstår skulpturen som fragmenter af en helhed. Dette ufærdige udtryk inviterer beskueren til selv at tolke med på værket. Måske forestiller skulpturen en organisme, som man kun fornemmer en del af - noget levende, der er krøbet op fra jorden og vendt tilbage igen?

Karakteristisk for Eli Benvenistes kunst i øvrigt er hendes fokus på menneskekroppen, som ofte optræder i forvredne stillinger. Menneskeskikkelser, der reagerer fysisk afværgende - enten på en usynlig, ydre påvirkning eller som udtryk for en indre problematik. Benvenistes skulpturer har både referencer til kunsthistorien og er samtidig nutidige i formsproget. Hun udtrykker selv om sit arbejde:

” Da jeg var yngre troede jeg, at der var en løsning. Nu tænker jeg anderledes og mener at se mange løsninger. Denne indsigt har givet mig mere frihed.

Kunstneren • Den danske billedhugger Eli Benveniste debuterede i 1988 på Veksølund-udstillingen og har udstillet i en række gallerier og på museer herhjemme og i udlandet. Hendes kunst er repræsenteret på Statens Museum for Kunst. Benvenistes foretrukne materialer er ler, bronze, glas og marmor. Hun har udført flere udsmykningsopgaver bl.a. til Panum Institutet i København og udstillede på Sophienholm i 2007 med udstillingen "Det evige nu". Hun blev i 1995 medlem af kunstnersammenslutningen Koloristerne og har modtaget Astrid Noacks Billedhuggerlegat.

Et studie i kraft og muskler

"KYKLOPEN POLYPHEMOS KASTER EN STEN EFTER ODYSSEUS' SKIB",
bronzeret zink, 1888

Sted: Sophienholms park

Kunstner: Nicolai Outzen Schmidt (1844-1910)

Skulpturen

Som en kontrast til de rolige omgivelser i Sophienholms park står den muskuløse, bronzerede skulptur af kyklopen Polyphemos i en lækrog og udspiller sit eget drama.

Navnet Polyphemos betyder "vidt berømt", og motivet stammer fra det græske helteedigt "Odysseen", hvor den én-øjede Polyphemos, søn af Poseidon og havnymfen Thoosa, har taget Odysseus og hans mænd til fange i sin hule. Polyphemos æder to mænd hver morgen og aften, men Odysseus og hans resterende mænd får ham blindet med list og flygter usete ved at binde sig til undersiden af kyklopens får.

Polyphemos er her afbilledet i gang med at kaste en sten efter Odysseus' sejrende skib. Skulpturen udsåler en nærmest foruroligende styrke, tydeligst set fra siden og bagfra, hvor den fremadgående bevægelse er markant. Skulpturen er et studie i muskler og findes i flere udgaver, bl.a. på ARoS, Aarhus Kunstmuseum. Nicolai Outzen Schmidt modtog desuden Akademiets lille guldmedalje for den oprindelige gips-skulptur i 1874.

Kunstneren • Nicolai Outzen Schmidt er uddannet fra Kunstakademiet, hvor han tog afgang som modellere. Han udstillede flere gange på Charlottenborg. Nicolai Outzen Schmidt opholdt sig desuden i Rom i tre år, hvor han bl.a. skabte en statuette af maleren Albert Küchler. Efter hjemkomsten udstillede han især buste og mindre arbejder og blev senere selvstændig terrakottafabrikant. Blandt hans portrætskulpturer er bronzestatuen af Frederik VII (1885), som står på Torvet i Varde.

Menneskekundskab og humor

"KONEN MED ÆGGENE", 2000

Sted: Overfor Sophienholms hovedindgang

Kunstner: Hanne Varming (1939)

Skulpturen

På den skrånende græsplæne foran Sophienholms hovedbygning står "Konen med æggene" rank og stolt med sin fyldige krop. Bronzeskulpturen emmer af menneskekundskab og humor og har direkte henvisning til H. C. Andersens digt om konen, der på vej til staden med æggene i en kurv på hovedet overmodigt knejser med nakken. Som bekendt ender konen med at tabe æggene.

Allerede fra Hanne Varming var 6 år modellerede hun mennesker i modellervoks. Hun er især kendt for sine kærlige, indlevende skulpturer af gamle kvinder og mænd samt unge kvinder. Selvom skulpturerne har et naturalistisk udgangspunkt, hvor kunstneren forsøger at gengive virkeligheden i sine figurer, er den fine iagttagelsessevne af den portrætterede i flere tilfælde erstattet af et forenklet og karikeret udtryk med fokus rettet på de skulpturelle former.

På Kultorvet i København står Varmings skulptur "Hyldemor" (1993), der udtrykker samhørighed og eftertænksomhed, og i Kastrup Lufthavn, terminal 3 står "Pigerne fra Paris" (1999) og læner sig op ad rækværket. For mange rejsende er det blevet en tradition at give pigerne et klap bagi som en slags forsikring mod ulykker på rejsen.

Kunstneren • Hanne Varming har en særlig evne til at gengive dagligdagen med en enkel, skulpturel form. Hendes skulpturer er ofte uden sokkel og indgår derfor uformelt i det offentlige rum. Hun er uddannet på Kunstakademiet og debuterede på Charlottenborg Forårsudstilling i 1963. Hun har portrætteret flere fremtrædende personer, heraf Margrethe 2. til de nye mønter i 1989. Hanne Varming har modtaget flere priser og udmærkelser, bl.a. Eckersberg Medaillen, Anne Marie Telmanys Legat og Statens Kunstfonds livsvarige ydelse.

I dialog med naturen

"LIVSTRÆET", 2001

Sted: Sophienholm, foran caféen

Kunstner: Ib Spang Olsen (1921-2012)

Skulpturen

Der er noget enkelt, tidløst og universelt over Ib Spang Olsens jernskulptur "Livstræet", hvor fire mænd bærer fire kvinder, der igen bærer fire børn i en opadgående, akrobatisk bevægelse. Skulpturen går i dialog med naturen ved at åbne sig mod himlen og trække landskabet ind.

” Den lette og luftige skulptur illustrerer på en og samme tid; styrke, ansvarsbevidsthed, frodighed, livsglæde og frihedsfølelse. Børnenes begejstrede armbevægelser på toppen af skulpturen understreger det legende og urolige.

Mange af Ib Spang Olsens værker, og særligt børnebøgerne, lægger op til tæt samvær mellem børn og voksne - bl.a. med hans frodige og levende illustrationer til Halfdan Rasmussens børnebøger. Begejstringen for det nære er gennemgående hos Ib Spang Olsen, hvilket bl.a. ses i hans fantasifulde og stemningsfyldte illustrationer med karakteristisk, krøllet streg til Martin A. Hansens roman "Lykkelige Kristoffer".

Kunstneren • Ib Spang Olsen var tegner, grafiker, illustratør og forfatter. Han var uddannet på Kunstakademiet og Den Grafiske Skole. Hans indlevelse i børns måde at tænke på er knyttet til en viden om, at børn godt er klar over, når noget er grænseoverskridende. Han har skrevet og tegnet flere af billedbøgerne sammen med sine egne børn. Ib Spang Olsen var i en periode medlem af Akademirådet og formand for Kulturministeriets Arbejdsgruppe om Børn og Kultur. Han modtog Kulturministeriets Børnebogspris, H. C. Andersen-medaljen og Kulturministeriets Illustratørpris.

Et meditativt rum i haven

"PAVILLON", 2004

Sted: Sophienholms park

Kunstner: Pontus Kjerrmann (1954)

Skulpturen

Pontus Kjerrmanns "Pavillon" på den skrånende plæne ned mod søen skaber et meditativt rum i haven. Pavillonen, som er udført i keramisk sten og træ, er levendegjort med bl.a. hestemennesker på Keramiktaget. Pontus Kjerrmanns brug af poetiske, udtryksfulde og rørende dyrefigurer er karakteristisk for hans arbejde. Dyrene skildrer menneskelige følelser. Ofte er det hestemænd - som modsat kentaurer - har hestehoved på en menneskekrop. Dermed udtrykker Kjerrmann noget grundlæggende sanseligt og underbevidst med en fin energi.

|| Trods det eventyrlige element i Kjerrmanns kunst er det skulpturelle formsprog enkelt - ofte med grove, skitseprægede og deraf levende former.

Kunstneren • Den svensk-danske kunstner Pontus Kjerrmann er uddannet i Göteborg og ved Kunstakademiet i København som elev af billedhuggeren Willy Ørskov. Pontus Kjerrmann er lektor ved Kunstakademiet og medlem af Ledergruppen i kunstnersammenslutningen Corner, som årligt udstiller på Sophienholm. Pontus Kjerrmann deltog endvidere i 1987 på udstillingen "Skulpturens tid" på Sophienholm. Pontus Kjerrmann er i flere tilfælde inspireret af oldtidens egyptiske og græske kunst. Blandt hans værker er "Midgårdsbrønden" (2001) i Vejle og "Amor og Psyke" ved Frederiksberg Station i København. Han har bl.a. modtaget Grand Marnier Prix Art Moderne.

Invitation til **refleksion** og **oplevelse** af naturen

"BÆNK", 2003

Sted: Sophienholms park

Kunstner: Ingvar Cronhammar (1947)

Skulpturen

Den skulpturelle bænk foran Sophienholms hovedbygning inviterer med sin placering midt i parken til refleksion og oplevelse af naturen. Når man skuer ud over plænen ved Bagsværd Sø tjener den elegante bænk som et naturligt hvil for øjet. Det bringer erindringer tilbage til salontiden på Sophienholm i begyndelsen af 1800-tallet. Her var stedet sommerbolig for familien Brun, som med Friederike Brun som midtpunkt, holdt livlige, kulturelle selskaber med musik og oplæsning for danske og udenlandske kulturpersonligheder. Den delikate og lette skulptur afviger

fra Ingvar Cronhammars ellers voluminøse, skræmmende og gådefulde udtryk som i den gigantiske skulptur "Elia" (2001) ved Birk i Herning. En overvældende skulptur, der med mellemrum sender en høj gasflamme op fra sin midte. "Bænk" og "Elia" har dog det til fælles, at de har et scenisk element. Man har en fornemmelse af, at lige om lidt starter en vigtig handling.

Kunstneren • Billedhuggeren Ingvar Cronhammar er født i Hässleholm i Sverige men flyttede i 1965 til Danmark for at uddanne sig ved Aarhus Kunstakademi. Skulpturen "The Gate" (1988) på Herning Kunstmuseum, blev hans gennembrud. Hans store, maskinlignende skulpturer, ofte med arkitektoniske elementer, kan virke voldsomme. Ingvar Cronhammar deltog på udstillingen "Spejlingen, Instrumentet, Gyngen og Genkomsten" på Sophienholm i 2003. Han har modtaget flere udmærkelser, bl.a. Eckersberg og Thorvaldsen Medaillen samt Statens Kunstfonds livsvarige ydelse.

Den overdrevne glæde smitter

"DONNA GREY", 2010

Sted: Sophienholms park,
terrassen nord for hovedbygningen

Kunstner: Leif Sylvester (1940)

Skulpturen

Man kan ikke undgå at lægge mærke til den keramiske skulptur "Donna Grey". Særligt fordi den ekspressive og humørfyldte skulptur taler til beskueren med sin stærkt karikerede og skæve mund.

Skulpturen blev opstillet på Sophienholm i forbindelse med Leif Sylvesters udstilling samme sted i 2010 - i anledning af kunstnerens 70-års fødselsdag. Værket ligger i forlængelse af flere af Leif Sylvesters skulpturer og maleriske motiver, som kommunikerer tydeligt med beskueren. Blandt hans skulpturer er der motiver med grinende drenge og piger, hvis overdrevne glæde har en smittende effekt.

Gennemgående motiver i Leif Sylvesters produktion er dyr og mennesker, som synes at træde frem fra underbevidstheden.

Kunstneren • Leif Sylvester er multikunstner og først og fremmest kendt som musiker, sanger, skuespiller og som en del af gøglerduoen Clausen & Petersen sammen med filminstruktør Erik Clausen. Han medvirkede i TV-serien "Taxa" (1997-99). Leif Sylvester er selvlært kunstner og har malet og skabt anden kunst siden 1960'erne. Blandt hans udsmykninger i det offentlige rum er bronze-skulpturen "Det var det" (2002) på Sylvester-Petersens familiegravsted på Assistens Kirkegård. Først fra begyndelsen af 1990'erne har maleriet og det grafiske arbejde fået hovedrollen i Leif Sylvesters kunstneriske liv. Her arbejder han gerne med farvemættede, fabulerende, humoristiske og af og til højtråbende motiver. Leif Sylvester har galleriet "Python" i det indre København.

Et farverigt indslag i haven

"PÅFUGLERUTSJEBANE",
bemalet træ og rustfrit stål, 1976

Sted: Sophienholms park

Kunstner: Gunnar Westman (1915-1985)

Skulpturen

Et af parkens legende indslag er den farverige og majestætiske "Påfuglerutsjebane", som er et populært stop for parkens mindste gæster. Ligesom flere af Gunnar Westmans andre skulpturer har træskulpturen et opmuntrende og livsbekræftende element. Påfuglen er i kristen kunst symbol på udødelighed, og øjnene på påfuglens hale er af og til blevet brugt som symbol på kirken, der ser alt. Fugle er fremherskende i Gunnar Westmans produktion, hvilket er et motiv, som ofte bliver opfattet som et frihedssymbol.

Gunnar Westman har skabt en række skulpturer til opstilling på legepladser - blandt andet med forskellige legemotiver i granit. Han var i 1960'erne involveret i udformningen af legepladsen i Tivoli og er desuden kendt for den store hvide keramik-skulptur "Sneugle" (1968), som står i Bispeparken.

Kunstneren • Gunnar Westman var oprindelig uddannet sølvsmed og blev senere uddannet på Kunstakademiets Billedhuggerskole under E. Utzon-Frank. Gunnar Westman havde et længere ophold i Italien og var bosat i Sverige i årene 1943-45. Her arbejdede han som sølvsmed og blev inspireret af almuekulturen. Han udviklede et personligt, humoristisk, fortællende udtryk i flerfarvede skulpturer og fik flere udsmykningsopgaver. Gunnar Westman har udstillet talrige gange herhjemme og i udlandet og er repræsenteret på Statens Museum for Kunst, Louisiana og Herning Kunstmuseum. Han har modtaget Eckersberg Medaillen, Astrid Noacks Legat og Thorvaldsen Medaillen.

Rå **brudflader** - et udtryk og **ønske** om forenkling

"DUMHEDENS FORSKANSNING", 1998

Sted: Sophienholms park

Kunstner: Jørgen Haugen Sørensen (1934)

Skulpturen

Det er svært ikke at trække på smilebåndet, når man læser titlen på Jørgen Haugen Sørensens granit-skulptur: "Dumhedens forskansning". De groft tilhuggede former og den fastlåste sammenstilling af de tunge skulpturelle elementer udtrykker noget ufremkommeligt. Og ligesom mange af Jørgen Haugen Sørensens andre skulpturer er "Dumhedens forskansning" på flere planer ikke til at komme udenom.

Tænk blot på hans kendte skulptur, "Huset der regner" (1993), på Sankt Hans Torv. Værket er ganske vist mere dynamisk end "Dumhedens forskansning", men

begge skulpturer har et monumentalt og kraftfuldt udtryk. "Dumhedens forskansning" er præget af de rå brudflader, som er karakteristisk for flere af Jørgen Haugen Sørensens værker. Det er udtryk for et ønske om forenkling. Og om at skabe noget tilfældigt, oprindeligt og autentisk. Med dette viser Jørgen Haugen Sørensen, at han lytter til stenens egen stemme.

Kunstneren • Jørgen Haugen Sørensen er en af sin generations mest betydningsfulde, danske billedhuggere. Han er overvejende selvært som billedkunstner og debuterede på Charlottenborg og Kunstnernes Efterårsudstilling i 1954. Jørgen Haugen Sørensen eksperimenterer med formerne, ofte med et genkendeligt og dynamisk spil mellem de geometriske og organiske former. Flere af de organiske former i hans skulpturer er inspireret af dyrs indvolde. Jørgen Haugen Sørensen har skabt mange udsmykninger herhjemme og i udlandet, bl.a. skulpturen "De kantede bær" og de glatte glider" (1984) ved muren omkring Assistens Kirkegården i København. Han har modtaget Eckersberg og Thorvaldsen Medaillen.

De stjålne guldhorn

"SKULPTUR-LEGEPLADS MED TRE TRÆSKULPTURER", 2016

Sted: Sophienholms park

Kunstner: Allan Bo Jensen (1956)

Skulpturen

Træskulpturlegepladsen i Sophienholms park fremstår som et skulpturelt udtryk, der både har legen og historien som base. Med balancebomme og klatreskulpturer indbydes børn og barnlige sjæle til motorisk udfoldelse. Samtidig kaster skulpturerne et historisk tilbageblik på stedet i begyndelsen af 1800-tallet, hvor daværende ejer Friederike Brun

holdt internationale saloner for kunstnere, blandt andre digteren Adam Oehlenschläger. Allan Bo Jensen har bygget skulpturerne op omkring Ohlenschlägers digt "Guldhornene" og lægger op til, at historien om de stjålne guldhorn leges ind. Digtet indledes med de berømte ord "De higer og søger / i gamle bøger", og således kan man finde udskårne bogstaver fra digtet samt motiver af guder, dyr og mennesker ligesom

udsmykningen på guldhornene på træskulpturerne. Brugen af træ som materiale virker som et bindeled mellem den omgivende natur og kulturen på stedet. Som Allan Bo Jensen udtrykker:

” Det levende træ, det unge og det gamle og ruinen, er med sin skulpturelle krone og krogede skygger med til at appellere til fantasien.

Kunstneren • Allan Bo Jensen er træskulptør. Han har ofte arbejdet med motiver fra nordisk mytologi. Når han arbejder med skulpturerne pudser han træet groft med vinkelsliber, så man med kunstnerens egne ord oplever "en stemning af fantasi, leg og forundring".

En **overraskende** effekt mellem træerne

"SKULPTURSKOVEN", 2015.

Sted: Sophienholms park

Kunstner: Kirsten Lockenwitz (1932)

Skulpturen

Ved en gåtur i "Skulpturskoven" bag Sophienholms hovedbygning, afsløres Kirsten Lockenwitz' elegante granitskulpturer en efter en. Placeringerne af skulpturerne i skovbunden og mellem træerne skaber en overraskende og spændende effekt. De enkle og stærke skulpturer indgår i et fint samspil, og med stor elegance og præcision taler skulpturerne til beskueren midt i det grønne. Kirsten Lockenwitz har siden 1967 arbejdet med relieffer og skulpturer i acryl, neon, bronze og granit. Hendes foretrukne materiale er i dag sort granit, men hun arbejder også med hvid marmor. Gennemgående er det intense og meditative i det skulpturelle udtryk.

Om det udtrykker hun selv:

” Ofte kommer skulpturerne indefra. Som nogle linjers spænd, der udvikler sig til en rumlig form. Eller en hurtigt opfattet form fra naturen, eller fra oldtiden - måske en slibning fra havet, en forvandlede detalje fra et tempel.

Skænket af Ny Carlsbergfondet og Augustinusfonden.

Kunstneren • Kirsten Lockenwitz debuterede på Kunstnerens Efterårsudstilling i 1959. Hun har været medlem af Den Frie Udstilling og i en periode formand for denne kunstnersammenslutning. I dag er hun mest kendt for abstrakte og enkle skulpturer, heraf flere med neonlys. Blandt hendes store arbejder er "Discrimination" (2002) ved Det Kongelige Bibliotek, "Den Sorte Diamant", og "Tripalaka" ved Aalborg Havnefront. Hun er repræsenteret med flere værker på Statens Museum for Kunst. Kirsten Lockenwitz har modtaget Eckersberg og Thorvaldsen Medaillen og den største kunstpris herhjemme, Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens Legat i 2006. Kirsten Lockenwitz modtager Statens Kunstfonds Livsvarige Ydelse.

En kombination af orden og uorden

"EREMITAGEN OG BJERGBESTIGERSKEN",
1993

Sted: Sophienholm, ved Norske Hus

Kunstner: Hein Heinsen (1935)
I samarbejde med civilingeniør Erik Reitzel
og landskabsarkitekt Torben Schönherr

Skulpturen

Det er en imponerende og let svimlende fornemmelse at bevæge sig ned ad den hvide, halvcirkelformede trappe fra plateauet ved Norske Hus. Lyset er intenst fra vandets reflekser. Udsigten ud over Bagsværd Sø er betagende, og med kigget til Hein Heinsens irrede bronzeskulptur "Bjergbestigersken" bliver oplevelsen total. Den minimalistiske trappe binder fortid og nutid sammen. Værket tager afsæt i Norske Hus, som i begyndelsen af 1800-tallet var et lysthus, der blev brugt ved selskabelige lejligheder. "Bjergbestigersken", som nærmest indgår som en del af trappeværket, forestiller en krop, der forsøger at rejse sig. Dens forskudte former giver en intens virkning, og kunstværket bliver en kombination af orden og uorden. Skulpturen leder tankerne hen på J. F. Willumsens maleri af samme navn "En Bjergbestigerske" (1904), som viser en stærk og sund kvinde i et bjerglandskab. Hein Heinsens skulptur står helt bevidst mere "usikkert" i en moderne verden, præget af forandringer. Værket betragtes som et hovedværk i Hein Heinsens kunstneriske produktion med fokus på sammenhængen mellem skulptur og arkitektur. Skænket af Statens Kunstfond.

Kunstneren • Hein Heinsen debuterede i 1960'erne som en del af den minimalistiske kunstbevægelse. Han er uddannet teolog og billedhugger og var professor ved Kunstakademiet 1980-1989. Sammen med kunstnerne Stig Brøgger og Mogens Møller skabte han i 1974 Institut for Skalakunst og skulpturen "Fredens port" ved Dosseringen i København. Siden midten af 1980'erne har Hein Heinsen primært arbejdet med bronzeskulpturer og større udsmykningsprojekter. Hein Heinsen har haft stor betydning for dansk kunst som professor og gennem sine skulpturer. Han har modtaget Eckersberg og Thorvaldsen Medaillen.

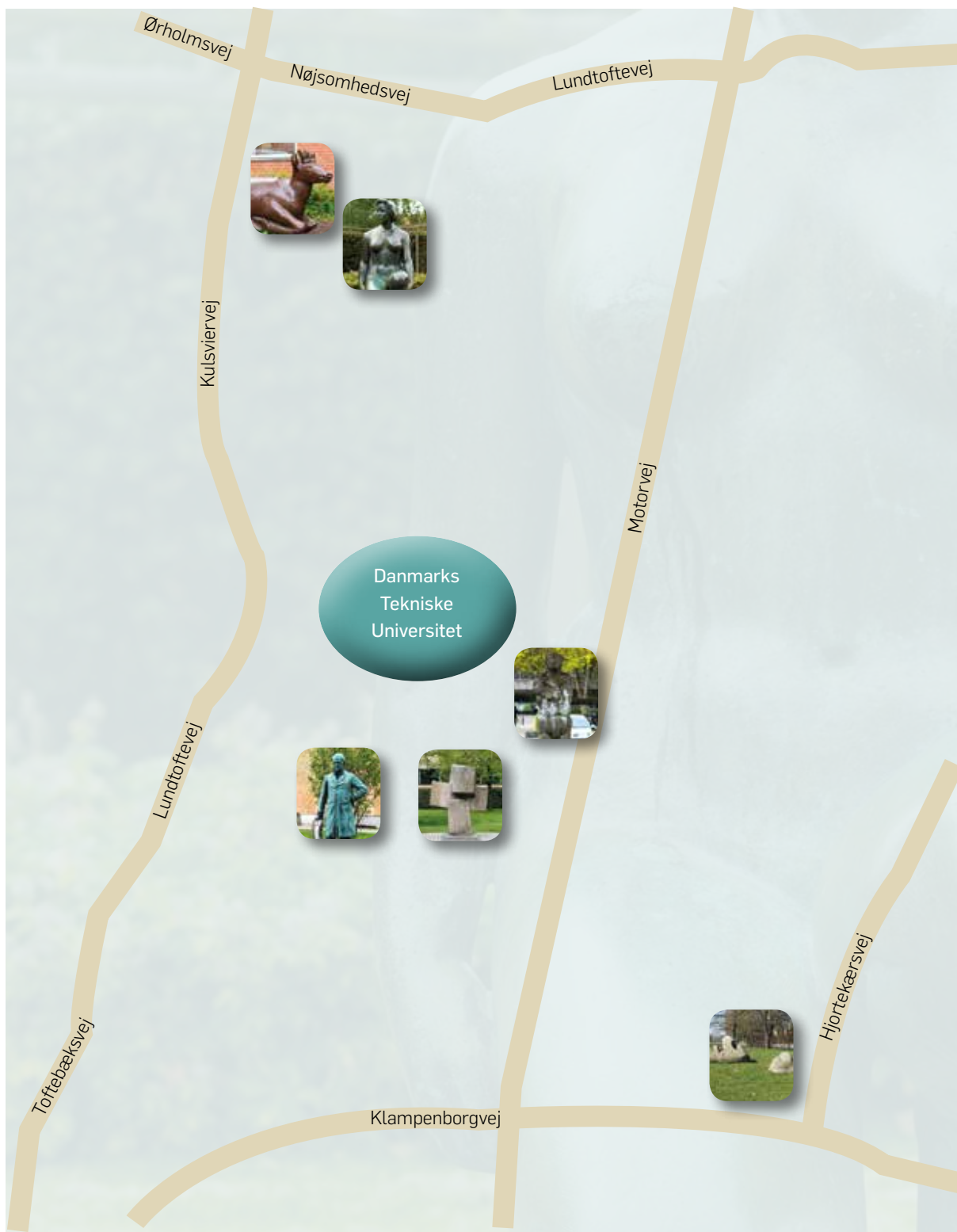
LUNDTOFTE OG DTU

Lundtofte var oprindeligt en landsby, som tilbage i 1682 bestod af 10 gårde og 5 huse omkring gadekæret. I **mellemlkrigstiden** begyndte man at udstykke grunde til villabyggeri, og i dag består Lundtofte af **parcel-** og **rækkehuse** samt større **etageboligbebyggelser** som Mølleåparken og Lundtofteparken. Det er også i Lundtofteparken, at man finder Frantz V. Hansens skulptur, "Siddende pige", fra 1956.

Der har altid været tradition for erhverv i Lundtofte med mølleindustrierne som begyndelsen på denne erhvervsudvikling. I dag huser området store virksomheder som Haldor Topsøe og Hempel, mens nye og innovative virksomheder løbende støder til.

På Lundtoftesletten ligger Danmarks Tekniske Universitet (DTU). Den flade slette var tidligere en flyveplads men er i dag arbejdsplads og studiested for mere end 16.000 mennesker. Der er mulighed for flere skulpturelle oplevelser ved en tur rundt på det store universitetsområde.

Idealisering af en sund, sanselig og smidig krop

"SIDDENDE PIGE", 1956

Sted: Rosenhaven,
anlægget ved Lundtofteparken

Kunstner: Frantz Viggo Hansen (1903-1985)

Skulpturen

Smukt placeret i den lille rosenhave kan besøgende og beboerne i de omkringliggende lejligheder beundre den sanselige bronzeskulptur "Siddende pige". Pigens krop er smidig og vågen som en sportspiges stærke krop. Hun knæler og er nærmest på spring - kun hvilende på de underbøjede tæer og forfoden. Man fornemmer, at det kun er for et øjeblik, at hun sidder i denne stilling.

Skulpturen udstråler liv, energi og spændstighed, og det er tydeligt, at billedhuggeren Frantz V. Hansen er optaget af den kvindelige models stærke og runde former. Den kraftfulde kvindefigur leder tankerne hen på den europæiske strømning "vitalismen" (1890-1945), hvor naturen og mennesket, krop, sundhed og sport blev dyrket og idealiseret. Den unge kvindes blik over højre skulder udstråler samtidig en efter-tænksomhed. Man går ikke upåvirket fra "Siddende pige" i Rosenhaven.

Kunstneren • Frantz Viggo Hansen blev undervist på Kunstakademiets Billedhuggerskole fra 1923-26 af Einar Utzon-Frank. Frantz Viggo Hansen er kendt for sine naturalistiske skulpturer i træ, kalksten og bronze. Portrætter, enkeltfigurer, legende børn og mor/barn-motiver var blandt hans foretrukne emner. Frantz Viggo Hansen udstillede adskillige gange på Charlottenborg Forårsudstilling og Kunstnernes Efterårsudstilling. Blandt hans mest kendte arbejder er marmorskulpturen "Vågnende pige" (1932) i Classens Have og bronzeskulpturen "Dansende pige" (1939) i Guldbergs Have, begge i København.

En **invitation** til leg i skolegården

"LIGGENDE RÅDYR-BUK", 2005

Sted: Lundtofte Skole, Lundtofte

Kunstner: Flemming Mundt (1953)

Skulpturen

Årvågent lyttende ligger rådyret med sin kraftige krop og benene bøjedede under sig. Set bagfra står dyrets hofte- og lårparti frem, mens den fra siden overrasker med den markante kropslængde. Normalt ser man rådyrbukke stående, men her er en rolig positur fremstillet som en lukket form. Flemming Mundt har i en årrække været optaget af naturen som motiv,

og i denne skulptur er et sjældent syn gengivet med "en liggende rådyr-buk".

” Skulpturen, som er et yndet klatrestativ i skolegården, er skåret ud af ét stykke elmetræ og monteret på en lav granitsokkel.

Kunstneren • Flemming Mundt arbejdede tidligt som keramikker, hvor han blandt andet skabte keramiske modeller til Bjørn Wiinblads dekorerede keramik. Han har primært arbejdet med naturalistiske træskulpturer og med eventyrlige og surrealistiske elementer. Flemming Mundt har skabt en lang række træskulpturer til kirker og børne- og ældreinstitutioner, blandt andet til Breining Kirke i Kalundborg og Julemærkehjemmet i Skælskør.

Associationer til **runesten**

"VED FORTUNEN", granit, 1970-75

Sted: Hjørnet af Klampenborgvej
og Hjortekærsvej

Kunstner: Bjørn Rødding (1919-2010)

Skulpturen

På det trekantede græsareal mellem naturen i Hjortekær og den travle Klampenborgvej har Bjørn Rødding arrangeret "et møde" mellem en gruppe granitskulpturer. Formerne er organiske og skulpturerne er placeret i en kreds med en større skulptur i midten. Der er et indbyrdes spil mellem de enkelte skulpturer, hvilket giver liv til det samlede værk og tiltrækker opmærksomhed fra vejen. Skulpturerne former giver hver især associationer til runesten med slyngede dyre- og skeletformer.

Ligeledes bringer kredsen af skulpturer tanken hen på et tingsted. Det intense samspil mellem de enkelte skulpturer og dialogen med naturen, løfter det samlede værk og skaber en sammenhæng mellem kultur og natur - fortid og nutid.

Kunstneren • Bjørn Rødding, der selv boede ved Fortunen, var både ingeniør og billedhugger. Til sin have ved Fortunen skabte han en otte meter høj totempæl. Han var autodidakt kunstner og begyndte først sit virke som kunstner i slutningen af 1970'erne efter at have arbejdet som bygningsingeniør. Bjørn Rødding arbejdede med forskellige materialer som metal, bronze og granit. Blandt hans værker er granit-skulpturen "Bjergtop" (1997), der forestiller bjergtoppen Matterhorn, til rundkørslen i Holte. Bjørn Rødding har udstillet på Charlottenborg Forårsudstilling og Kunsternes Efterårsudstilling.

Med et glimt i øjet

"JULIUS THOMSEN", 1906

Sted: Danmarks Tekniske Universitet
(ved Bygning 118), Lundtofte

Kunstner: August Vilhelm Saabye (1823-1916)

Skulpturen

Man er ikke i tvivl om, at August Vilhelm Saabye har portrætteret en intelligent, viljestærk og skarpt iagttagende person - dog ikke uden glimt i øjet. Professor i kemi, Julius Thomsen, var rektor for Den Polytekniske Lærestanstalt, der tidligere lå i Sølvgade i København. Statuen står nu på DTU og minder om videnskabsmandens afgørende indsats. Han er internationalt kendt for sine termokemiske undersøgelser, som gjorde ham til en af landets mest indflydelsesrige naturvidenskabsmænd.

Den naturalistiske portrætskulptur er smukt udført med personkarakteriserende detaljer i ansigtsfysiognomi og håndstilling, hvilket antyder karakterfasthed, målrettethed - og måske en anelse utålmodighed. Dette indtryk forstærkes yderligere, når man får øje på statuens højre hånd - hvilende på notesbogen - og venstre hånd, der støtter på hoften i en afventende position. Billedhuggeren August Vilhelm Saabye havde blik for detaljen. Skulpturen minder én om, at forskning i dag tager afsæt i tidligere forskning - ligesom nutidig kunst har rødder i kunsthistorien.

Kunstneren • August Vilhelm Saabye var uddannet billedhugger på Kunstakademiet og arbejdede samtidig hos billedhuggeren H. V. Bissen. Han opholdt sig ti år i Rom, hvor han udførte gennemarbejdede statuetter og underviste i en årrække på Kunstakademiets Kunstscole for Kvinder. Blandt hans værker er bronzeskulpturen "David, idet han slynger stenen mod Goliath" (1897), Statens Museum for Kunst, og statuen af H. C. Andersen (1877), afsløret i 1880, Kongens Have, i København.

Letheden trodser den tunge **granit**

"TRE STEN", 1965

Sted: Ole Nørgaards Have,
Danmarks Tekniske Universitet, Lundtofte

Kunstner: Søren Georg Jensen (1917-1982)

Skulpturen

Der er noget meditativt over Søren Georg Jensens granitskulptur "Tre sten". Skulpturens enkle form og rolige placering i Ole Nørgaards Have med udsigt til den omgivende natur signalerer harmoni og en fornemmelse af noget tidløst og universelt. Skulpturen består af tre, skarpt udskårne granitblokke med glatte flader, hvor hver del enten er føjet ind i eller tager imod de øvrige dele. Iagttagelse af de fine og raffinerede vinkler og linjer i skulpturen, afsløres den øverste bloks lette svaj - og skulpturen får et tempel-lignende præg.

Trods skulpturens samlede tyngde har den en elegant og tilsyneladende let overdel. Ole Nørgaards Have er en af de haver, der indkredser Lyngby Campus. Haven er opkaldt efter arkitekt Ole Nørgaard, som planlagde DTU's udenomsarealer. Han er desuden kendt for Louisianas skulpturhave i Humlebæk.

Skænket af Ny Carlsbergfondet.

Kunstneren • Søren Georg Jensen var billedhugger og sølvsmed og blev oprindeligt uddannet af sin far Georg Jensen. Senere blev han uddannet på Kunstakademiets Billedhuggerskole og var herefter elev hos Ossip Zadkine i Paris. Det var et længere ophold i Paris sidst i 1940'erne, der gav skub til Søren Georg Jensens kunstneriske udvikling i retning af de stærkt, forenklede skulpturelle former. Søren Georg Jensen var i en årrække designer og kunstnerisk leder ved Georg Jensens Sølvsmiede. Han udstillede adskillige steder herhjemme og i udlandet, blandt andet på Rodin Museet i Paris og Statens Museum for Kunst. Blandt hans kendte værker er vandkunsten (1971) i granit på Gråbrødretorv, bronzeskulpturen "Liggende figur" (1982) ved Sortedam Døssering, og tre granitskulpturer ved Udenrigsministeriet - alle tre i København. Han modtog Eckersberg og Thorvaldsen Medaillen.

Kontrast mellem form og formlø

Uden titel. Menneskefigur, 1975

Sted: Danmarks Tekniske Universitet, Lundtofte

Kunstner: Svend Wiig Hansen (1922-1997)

Skulpturen

Den monumentale skulptur fremstår som en menneskeskikkelse i amputeret form med et budskab fra en anden tid. Menneskeskulpturen er berøvet armene. Figuren er forvredet og i et kraftfuldt udtryk forsynet med en slags ekstra muskulatur, hvilket især ses på skulpturens bagside. Med sine fremtrædende muskler og uden særlige køns karakteristika er det som om skulpturen udtrykker noget universelt menneskeligt. Den minder i sin form om en minoisk skulptur. Svend Wiig Hansen var netop optaget af minoisk oldtidskultur og skrev - efter en afgørende rejse til Grækenland - bogen "Græsk inspiration". Menneskekroppen var det centrale motiv i Svend Wiig Hansens kunstneriske univers, som blev brugt til at udtrykke store, eksistentielle spørgsmål. Skulpturens placering på DTU understreger det menneskelige som det evigt, aktuelle tema. Svend Wiig Hansen var optaget af kontraster i sin kunst, blandt andet mellem form og formløshed og mellem opbygning og nedbrydning. Begge dele kommer til udtryk her i skulpturen. Svend Wiig Hansen har endvidere skabt et glas- og muremaleri til DTU i 1982.

Kunstneren • Svend Wiig Hansen var billedhugger, maler, tegner og grafiker og uddannet på Kunstakademiet som elev af Johannes Bjerg og Einar Utzon-Frank. Svend Wiig Hansen var professor ved Kunstakademiet i første halvdel af 1970'erne. Hans skulptur "Torso. Liggende kvinde" (1951) står på Statens Museum for Kunst, mens hans mest om diskuterede skulptur var "Moder Jord", der viser en kvinde i siddende fødestilling - og som blev udstillet foran Aarhus Rådhus. Hans skulpturgruppe "Mennesker ved havet" (1994) i Esbjerg er gigantisk. Skulpturen "Slægt løfter slægt" blev i 1997 opstillet på Gammel Strand i København. Han modtog Prins Eugens Medalje og tildeltes Eckersberg og Thorvaldsen Medaillen, men afslag.

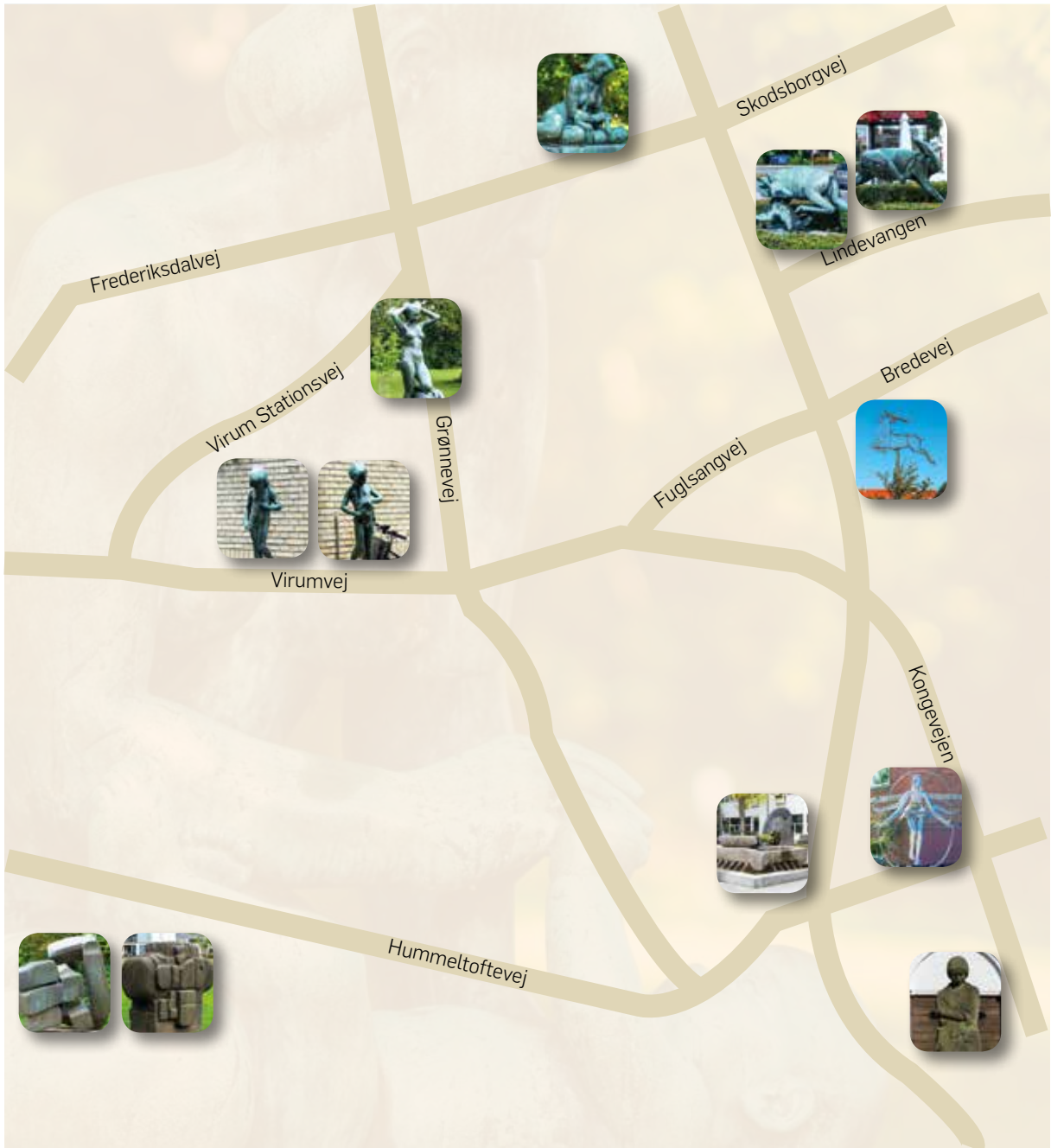
VIRUM OG SORGENFRI

Nord for Lyngby bymidte finder man bydelene Virum og Sorgenfri, som især er kendt for sine **naturgrønne** omgivelser tæt på **skov** og **sø**. Åbningen af Sorgenfri Station i 1936 og endvidere Virum Stations udvidelse samme år betød, at grundlaget for en **udbyggelse** af bydelene i 1950'erne og 1960'erne blev skabt.

Mange kender i dag området for dets mange rækkehuse og de tre højhuse ved Sorgenfri Station, som i dag fortsat står som en markant kontrast til det ellers lave byggeri.

En tur i "På sporet af skulpturerne" giver mulighed for at opleve bydelene - lige fra Sorgenfri Kirkegaard og Skovtofte i syd til Virumparken, Geelshaven og Kongevejen i nordøst.

Abstrakte og organiske former skaber energi

Uden titel, bronzeskulptur, 1975

Sted: Skovtofte, ved Hummeltoftevej, Virum

Kunstner: Bent Sørensen (1923-2008)

Skulpturen

Der er noget legende og dynamisk over Bent Sørensens bronzeskulptur. De kraftfulde former indgår i et rytmisk spil - som en dans på stedet. Skulpturen er først modelleret i ler. Dernæst ført over i gips og endelig i bronze. På den måde kan de organiske former træde frem, og de sanselige forløb med bøjede former kommer til at minde om omfavnelser. Selvom skulpturen også har geometriske og kubiske elementer, er den først og fremmest sanselig og kropslig i udtrykket, nærmest muskuløs - men med en særlig lethed. Den støtter kun ganske let på soklen med et hjørne af de rektangulære former. Karakteristisk for Bent Sørensens kunst i hans tidlige år var arbejdet med både abstrakte og naturalistiske former, og det fornemmer man også er brugt her. Skulpturen tilføjer landskabet energi og går indirekte i dialog med Bent Sørensens granitskulptur "Organisk maskine" (1969), som står i samme område.

Kunstneren • Bent Sørensen gik først på Kunstakademiets Malerskole og siden Billedhuggerskolen under Einar Utzon-Frank. Herefter var han elev af Zadkine i Paris. Her mødte han flere franske og danske kunstnere fra gruppen omkring Galerie Denise René. Bent Sørensen udstillede på Rodin Museet i Paris og Den Frie Udstilling, Statens Museum for Kunst samt Veksølund. I 1974 skabte han den kolossale skulptur, "Port", foran TV-byen i Gladsaxe. Bent Sørensen modtog Eckersberg og Thorvaldsen Medaillen. Hans kunst er repræsenteret på Louisiana og Statens Museum for Kunst med skulpturerne "Runde former" (1961), "Spadserende form" (1967) og "Planvender" (1974).

En **indgroet** del af omgivelserne

"ORGANISK MASKINE", 1969

Sted: Skovtofte, ved Hummeltoftevej, Virum

Kunstner: Bent Sørensen (1923-2008)

Skulpturen

Bent Sørensens granitskulptur, "Organisk maskine", giver ved første øjekast indtryk af, at den er en indgroet del af de grønne omgivelser. Skulpturen, som står i det grønne område tæt på Lyngby Åmose, bærer kraftigt præg af udendørsliv, som med tiden

har dækket skulpturen med en levende overflade af mos og lav. Skulpturen selv har nogle vækstformer, - nærmest som puder for hver ende - hvilket minder om Inka-skulpturerens enkle formudtryk. Kunstnerens udgangspunkt har dog nok snarere været maskinforme, hvis møde med stenens eget udtryk giver indtryk af noget levende, dynamisk. Granitskulpturen er et bredskuldret værk, som er hugget med håndkraft af én stor granitblok. De rektangulære former fremstår nærmest med afrundede hjørner. Udtrykket med både geometriske og organiske former var netop karakteristisk for kunstneren.

Udstråler en stille eftertænksomhed

"TANKEFULD KVINDE", 1934, opstillet 1945

Sted: Sorgenfri Kirkegård

Kunstner: Olga Wagner (1873-1963)

Skulpturen

På Sorgenfri Kirkegård står Olga Wagners skulptur, "Tankefuld kvinde". Opslugt af sine egne tanker, sidder hun med bøjet hoved, korslagte arme og samlede fødder. Hænderne er følsomt gengivet, mens kanten af hendes sjal løber som en zigzagbevægelse ned over kroppen. Halsmuskulaturen er anspændt, og blikket vendt nedad - muligvis stirrende. Kvinden holder om sig selv, som ville hun beskytte sig selv. Man fornemmer en smerte og sorg.

Den nu mosbegrøede skulptur er smukt og meget passende placeret foran kapellet fra 1905 på den ældste del af Sorgenfri Kirkegård. Her bliver besøgende "mødt" af en stille eftertænksomhed, inden de træder ind i kapellet.

Kunstneren • Billedhuggeren Olga Wagner gik på Kunstakademiet og blev undervist af maleren Viggo Johansen. Siden modtog hun undervisning af sin mand, billedhuggeren Siegfried Wagner, hvis mest kendte værk er "Lurblæserne" ved Københavns Rådhus. Kunstnerparret arbejdede sammen i deres fælles atelier i villaen skrån overfor Sorgenfri Kirkegård. Blandt hendes arbejder er "Stær haler regnorm op af jorden" på Kunstindustrimuseet og marmorskulpturen "Barnefigur. Knælende nøgen pige med hænderne på skuldrene" (1941) på Statens Museum for Kunst. Olga Wagner udstillede på Charlottenborg Forårsudstilling, var medlem af Den Frie Udstilling og repræsenteret på verdensudstillinger i Paris og Rom. Hun arbejdede også med modeller i stentøj og porcelæn til Den Kgl. Porcelænsfabrik og Bing & Grøndahl. Olga Wagner skabte flere portrætbuster af ægtemanden og modtog Tæge Brandts Rejselegat samt præmier fra Kunstakademiet.

Som en tegneserieillustration

"PIGE, DER SJIPPER", jernskulptur, 1969

Sted: Sorgenfriskolen, Sorgenfri

Kunstner: Helge Holmskov (1912-1982)

Skulpturen

Fuld fart på sjippetovet og med stålsat blik og hop på stedet! Den langlemmede teenagepige svæver elegant over jorden med fletningerne løftet bag sig og nederdelen blæst op som en ballon. Helge Holmskov har med en særlig dynamik og begejstring fanget den fine pigekrop. Hun er på vej til at blive en ung pige.

” Nærmest som tegneserieillustrationer er skulpturen humoristisk udført med skiftende placeringer på sjippetovet - og med i alt seks pigearme. Sjippetovets mange cirkelbuer indkredser samtidigt rummet omkring pigens lette skikkelse.

Portrættering af hverdagsscener karakteriserede Helge Holmskovs kunst med piger, der sjipper eller hænger tøj op, som hans foretrukne motiver. Med sit valg af jern som materiale havde han netop mulighed for at skildre bevægelse i en åben form, hvor mellemrummene spiller en stor rolle.

Kunstneren • Helge Holmskov blev uddannet som grovsmed og var selv lært som billedhugger. Han malede de første år men gik hurtigt over til at udføre skulpturer i granit, træ og ler. I 1953 begyndte han at arbejde med jernskulpturer. Han skabte flere portrætter i pladejern af kunstnerkolleger, blandt andet af maleren Albert Mertz og komponisten Vagn Holmboe. Helge Holmskov var medlem af Grønningen og modtog Eckersberg Medaillen. Hans kunst er repræsenteret på Statens Museum for Kunst.

Inspiration fra **japansk** havearkitektur

"FONTÆNESKULPTUR MED FUGLEMOTIV", 2005

Sted: Virumgård Plejecenter,
gårdspladsen, Virum

Kunstner: Jun-Ichi Inoue (1948-2009)

Skulpturen

Der er et muntert og legende udtryk over fontæneskulpturen ved Virumgård Plejecenter, samtidig med at de store granitblokke skaber en ro. Med det store, stiliserede fuglehoved, granitblokkene med fontænen samt bassinet, der danner en slags bagkrop til fuglen, har Jun-Ichi Inoue samlet niveauerne til en helhed og skabt et udtryk, som viser kunstnerens naturinspiration. Der er spil mellem de glatte og groft udhugne granitflader, bladornamenter i relief på fuglens hals og yderligere en spiralform på siden af fuglen, som

får én til at tænke på et ekstra øje. I tidens løb har mos og lav fæstnet sig på fuglehovedet, hvilket understreger det naturlige udtryk.

Den japansk-danske kunstner trækker en linje fra japansk havearkitektur ved at forene sten og vand. Han blander endvidere det geometriske og det organiske i én stor skulptur. På den måde fletter han det monumentale og det poetiske sammen, hvilket ligeledes ses i Jun-Ichi Inoues "Tempel" (1992) på Bornholms Kunstmuseum.

Kunstneren • Jun-Ichi Inoue blev født i Japan og rejste til Danmark i 1973. Han blev uddannet på Masashino Kunstuniversitetet i Tokyo. På Kunstakademiet i København var han elev af Svend Wiig Hansen og Willy Ørskov. Jun-Ichi Inoue debuterede på Kunstnernes Efterårsudstilling i 1974, blev medlem af Den Frie Udstilling og udstillede årligt på Veksølund. Blandt hans store skulpturer er udsmykningen til Store Torv i Rønne. Han modtog Akademiets pris, og deltog på Septemberudstillingen på Sophienholm i 1978.

En følelse af forår

"STÅENDE PIGE", 1950

Sted: Virumparken

Kunstner: Johannes Hansen (1903-1995)

Skulpturen

Øjet fanger straks skulpturen af den "Stående pige" i Virumparken. Uanset årstid er der en lethed og følelse af forår i Johannes Hansens bronzeskulptur. Den velproportionerede krop og sensuelle positur med de løftede arme og det hvilende underben på soklen er både kraftfuld, sanselig og naturalistisk med en vis idealisering.

|| Den unge kvinde, som er ved at samle sit hår, er fanget i en rolig stund. Hendes krop fremstår med svaj i hoften. Man fornemmer en eftertænksomhed. Der er samtidig en vis bevægelse i kroppen, hvis rundede linjer er iøjnefaldende fra alle vinkler.

Menneskekroppen var Johannes Hansens hovedmotiv, og han er kendt for sine rolige og velskabte, naturalistiske skulpturer. I Lyngby-Taarbæk Kommune kan man finde flere af hans skulpturer - bl.a. "Knælende mor og barn" ved Stadsbiblioteket.

Kunstneren • Johannes Hansen gik på Kunstakademiets Billedhuggerskole under Einar Utzon-Frank. Han udstillede adskillige gange på Charlottenborg Forårsudstilling og var tilknyttet Knabstrup Keramiske Industri og Den Kgl. Porcelænsfabrik. Hans kunst er repræsenteret på Statens Museum for Kunst med marmorskulpturen "Ung mand og ung kvinde, stående nøgent par" og de fleste kender ham nok for hans bronzeskulptur "To unge mennesker" (1940) på Dronning Louises Bro i København. I 1939 modtog Johannes Hansen Eckersberg Medaillen.

Et stilfærdigt udtryk i samspil med området

"PIGE" OG "DRENG", 1949

Sted: Foran Børnehuset Mælkevejen,
ved Virumparken

Kunstner: Just N. Søndrup (1873-1947)

Skulpturen

Ved indgangen til Børnehuset Mælkevejen står de to nøgne bronzeskulpturer "Pige" og "Dreng" og udstråler en særlig ro og følsomhed. Kunstneren har fanget børnene i et indadvendt øjeblik, hvor de synes opslugt i deres egen tankeverden og krop. Drengen og pigen står med vægten på det ene ben og det andet bøjet, hvilket - ligesom armenes vinkler - er med til at understrege en bevægelse. Med let foroverbøjede hoveder - og drengen der holder et håndklæde - fornemmer man, at de lige har badet.

|| Med stor empati har Just Søndrup skabt et universelt, kropsligt udtryk, der emmer af liv. Kroppenes skønhed og tankefuldhed virker bevægende på beskueren.

Meget passende står "Pige" og "Dreng" ved en børneinstitution, og med deres stilfærdige udtryk har de en fin relation til beboelsesområdet og de grønne arealer. Skulpturerne spiller fint sammen med Johannes Hansens nøgne kvindeskulptur "Stående pige" i Virumparken overfor.

Kunstneren • Just N. Søndrup blev undervist på Kunstakademiet af billedhuggeren H. V. Bissen, som stod for en nyudvikling af den naturalistiske skulptur. Han udstillede flere gange på Charlottenborg Forårsudstilling og er repræsenteret på Statens Museum for Kunst med blandt andet bronzeskulpturen "Dreng med en and" (1907) og marmorskulpturen "Lyngblomst. Siddende nøgen lille pige" (1925). Just Søndrup har desuden skabt skulpturen "Forår" på Ulrikkenborg Plads i Kongens Lyngby.

Kærlighed mellem **mor** og **barn**

"MODER MED BARN", bronze, 1948
Sted: Geelshaven, Frederiksdalsvej, Virum
Kunstner: Johannes Hansen (1903-1995)

Skulpturen

I Geelshaven står Johannes Hansens klassiske skulptur "Moder med barn" og indbyder til en rolig stund. Moderen sidder fremoverbøjet med blikket rettet mod sit barn, der griber fat i hendes lillefingre. Med berøringen som blikfang skildres den universelle menneskelige relation mellem mor og barn i et følsomt spil, og således kombinerer Johannes Hansen det rolige kropssprog og en eftertænksomhed i bronzeskulpturen. Han fortæller om sit udtryk:

” Formudtryk er det ældste - og vel også det eneste helt universelle udtryk vi har. Samtidig er form jo også det første, vi oplever. Tænk på det lille barn. Det første vi ser er, at barnet rækker hænderne ud for at opleve verden ved at føle på tingene - mærke formen. Af sådanne grunde blev det skulptur jeg valgte til at give udtryk for, hvad jeg havde af oplevelser, tanker, drømme, og hvad et menneskesind nu kan rumme.

Kunstneren • Johannes Hansen gik på Kunstakademiets Billedhuggerskole under Einar Utzon-Frank. Han udstillede adskillige gange på Charlottenborg Forårsudstilling og var tilknyttet Knabstrup Keramiske Industri og Den Kgl. Porcelænsfabrik. Hans kunst er repræsenteret på Statens Museum for Kunst med marmorskulpturen "Ung mand og ung kvinde, stående nøgent par". De fleste kender ham nok for hans bronzeskulptur "To unge mennesker" (1940) på Dronning Louises Bro i København. I 1939 modtog Johannes Hansen Eckersberg Medaillen.

Et vartegn og levn fra fortiden

"HIRSCHSPRUNGS HJORT", 1961

Sted: Kongevejen/Bredevej, Virum

Johannes Hansen (1903-1995)

Skulpturen

Højt løftet over Kongevejen springer Hirschsprungs hjort majestætisk, mens den i lysets refleksion tegner sin kontur i luften. Skulpturen er lavet af bladforgylt smedejern, der holdes i spænd af diagonale ribber og dens næsten to-dimensionelle udtryk giver en effekt af legende lethed. Teknikken med det to-dimensionelle anvendte Johannes Hansen også tidligere i en relief-udsmykning fra 1955 af boldspillende piger og drenge på Hummeltofteskolen. Den springende hjort var oprindeligt logo for Heinrich Hirschsprungs (1836-1908) cigarfabrik, der flyttede fra København til Virum i 1950. I dag er vartegnet det eneste levn tilbage fra fabrikken. Tidligere havde studenterne på det nærliggende Virum Gymnasium tradition for at danse omkring den fritstående hjort.

Heinrich Hirschprung var både tobaksfabrikant, kunstsamler og mæcen. Han støttede blandt andet maleren P. S. Krøyer, og sammen med hustruen Pauline grundlagde han den Hirschsprungske Samling. Denne store, private kunstsamling done-rede parret til den danske stat i 1902, og den Hirschsprungske Samling slog i 1911 dørene op i Stockholmsgade i København. Her findes også P. S. Krøyers portræt af Heinrich Hirschsprung.

Livagtige dyr i bevægelse

"RÅ MED DIENDE KALV"
og "RÅDYR, DER KLØR SIG", bronze, 1939
Sted: Lindevangen/Kongevejen, Brede
Kunstner: Jean Gauguin (1881-1961)

Skulpturerne

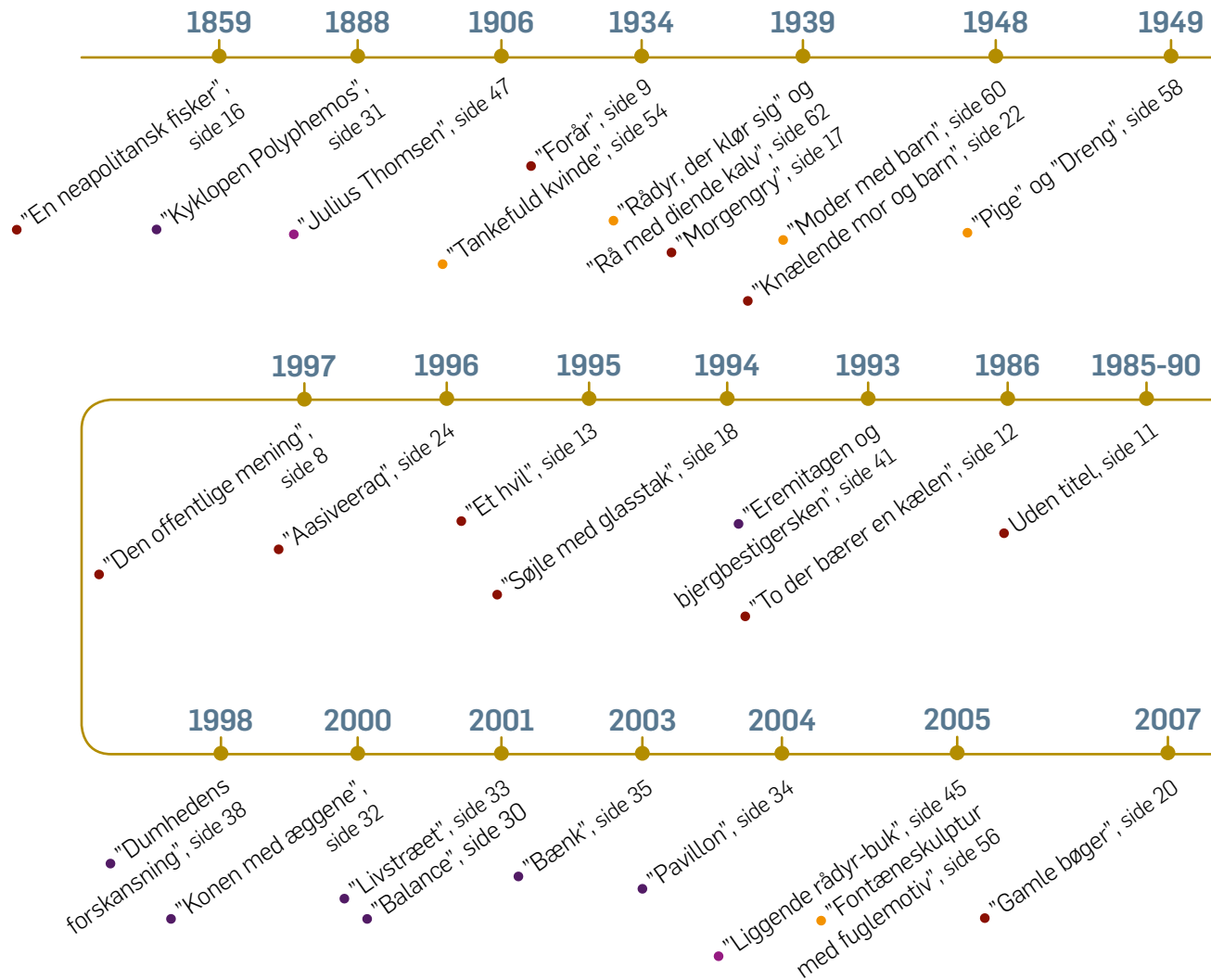
Med stor spændstighed står rådyret og klør sig med bagbenet på kæben, mens dyrets tre andre ben er diagonalt udstrakte. Skulpturen bærer det rammende navn: "Rådyr, der klør sig" og lige i nærheden har den en pendant kaldet: "Rå med diende kalv" fra samme år. Denne skulptur er placeret på den anden side af Lindevangen, og her ses den omsorgsfulde rå, der med drejet hoved kigger efter kalven, som knæler under bugen. Skulpturerne er af bronze og deler det samme livagtige udtryk.

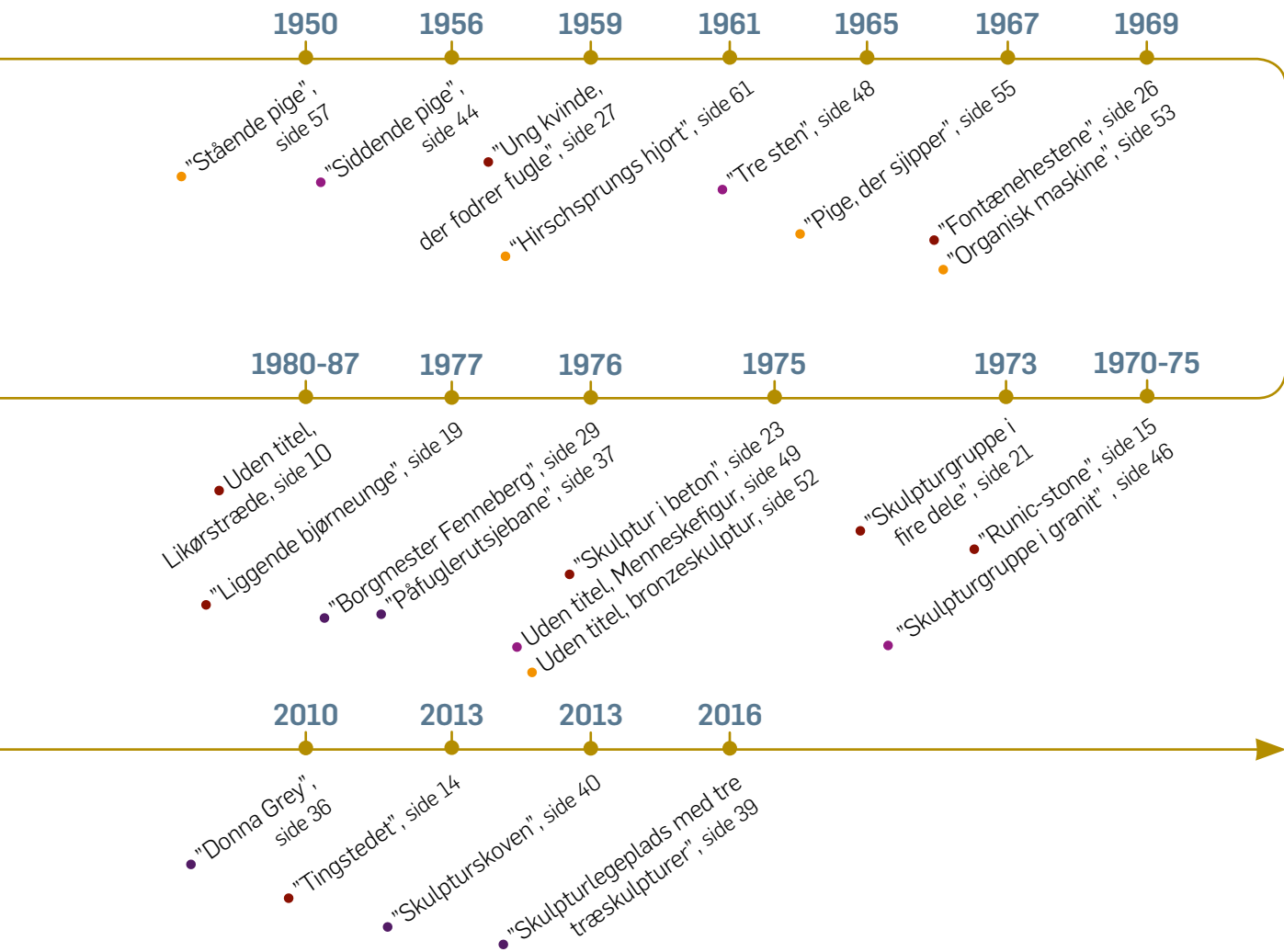
Jean Gauguin var i sit kunstneriske arbejde optaget af at skildre mennesker og dyr i bevægelse. Hans gennembrud kom i 1925 på kunstnersammenslutningen Grønningens udstilling, hvor han deltog med en stor samling bronzeskulpturer af mennesker og dyr i bevægelse.

Kunstneren • Jean Gauguin blev født i Paris af den franske maler Paul Gauguin og Mette Gad og kom til Danmark i 1884 med sin mor og søskende. Gauguin er selvlært billedhugger og arbejdede både med bronze og keramik. Han begyndte at arbejde med småskulpturer i træ i 1910 og var senere ansat hos Bing & Grøndal. Jean Gauguin er repræsenteret på både Statens Museum for Kunst og på Fyns Kunstmuseum. Blandt hans kendte arbejder er springvandsgruppen "Havmand og havfrue" (1928) i glaseret stentøj på Ordrupgaard. Jean Gauguin modtog i 1925 grand prix for keramik i Paris, og blev også senere tildelt Thorvaldsen Medaillen i 1950, som han dog afslog at modtage.

Tidslinje for skulpturerne

• Lyngby • Sophienholm • Lundtofte og DTU • Virum og Sorgenfri

Litteraturliste

Abildgaard, Hanne; Bogh, Mikkel; Friborg, Flemming:
"Dansk skulptur i 125 år", Gyldendal, 1996.

Benveniste, Eli: "En erfaring mindre":
En film om Jørgen Haugen Sørensen. Det danske Filmværksted, 2001.

Hansen, Johannes. "Lyngby-Taarbæk Kommune", Sorgenfri Tryk, 1991.

Hovdenakk, Per; Helle, Merete Pryds:
"Jørgen Haugen Sørensen - jeg mener jeg ser",
KunstCentret Silkeborg Bad, 2000.

Krogh, Leila: "Kunst i rummet. Monumentaludsmykning
i Danmark 1964-1988". Borgens Forlag, 1989.

KVINFO: Dansk Kvindebiografisk Leksikon.

Lockenwitz, Kirsten: "12 skulpturer, Skulpturskoven", Sophienholm, 2015.

Odgaard Bredegaard, Karen Marie: "Skulpturer i Lyngby Bymidte",
Lyngby-Taarbæk Kulturfond, 2006.

Pohl, Eva: "En plads i solen - Kvindelige danske kunstnere
født mellem 1850 og 1930". Forlaget North, 2007.

Ring Pedersen, Anne: "Anita Jørgensen".
Winter Grafik 7 Litotryk Svendborg A/S, 1995.

Ross, Trine: "Anita Jørgensen - skulptur", Aschehoug, 2002.

Thorvaldsens Museum: "Afmagt. Dansk billedhuggerkunst 1850-1900",
2002.

Tinsbo, Anders: "Det er Tinsbo". Nyt Nordisk Forlag, 1987.

Troelsen, Anders: "Som i et spejl - et hjem søgt paradys på Sophienholm",
i Bang, Thomas; Cronhammar, Ingvar og Ingemann, Poul (red.):
"Spejlingen, Instrumentet, Gyngen og Genkomsten". Sophienholm, 2003.

Vaizey, Marina: "Jørgen Haugen Sørensen". Forlaget Søren Fogtdal, 1994.

Weilbach Kunstnerleksikon. Munksgaard, 1994-2000.

Udgivet af Lyngby-Taarbæk Kommune

Tekst: Kunsthistoriker, Cand. mag. Ph.d., Eva Pohl

Tekst side 9, 10,11, 12,13, 15, 16,18, 22 og 25:
Kunsthistoriker, mag. art. Karen Marie Odgaard Bredegaard

Foto: Henning Andersen

Layout: Ide Astronauterne

Tryk: Narayana Press

Printet in Denmark, 2017

LYNGBY-TAARBÆK
KOMMUNE

Center for Politik, Kultur og Strategi

Kultur og bibliotek
Lyngby Hovedgade 28
2800 Kgs. Lyngby
Tlf. 45 97 37 00

www.ltk.dk

